EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 10.12.2008
KOM(2008) 839 galutinis

2008/0234 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo bendradarbiauti kovojant su sukčiavimu ir kita jų finansiniams interesams kenkiančia neteisėta veikla pasirašymo Europos bendrijos vardu

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo bendradarbiauti kovojant su sukčiavimu ir kita jų finansiniams interesams kenkiančia neteisėta veikla sudarymo Europos bendrijos vardu

(pateikta Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. DERYBŲ APLINKYBĖS

Per derybas su Lichtenšteino Kunigaikštyste dėl jos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*[1] tapo akivaizdu, kad išsamios derybos su Lichtenšteinu dėl kovos su sukčiavimu galėtų padėti išspręsti klausimą, kylantį dėl Lichtenšteino nacionalinės teisės: tam tikrų pažeidimų, susijusių su mokesčiais, muitine ar užsienio prekybos nuostatomis, atvejais nėra numatyta teisinė pagalba. Todėl Komisija pateikė derybų dėl Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo dėl kovos su sukčiavimu ir kita jų finansiniams interesams kenkiančia neteisėta veikla įgaliojimų pasiūlymą[2].

2006 m. lapkričio 7 d. Tarybai įgaliojus, Komisija ėmė vesti derybas.

Komisija visapusiškai atsižvelgė į Tarybos sprendimo priede išdėstytus derybų nurodymus ir ypač į Lichtenšteino, kaip finansų centro, poziciją, jo prisijungimą prie EEE, dabartinį Bendrijos *acquis* ir būsimą bendradarbiavimo srities, susijusios su visais finansiniais interesais, ypač apmokestinimo srities, raidą.

Išsamų derybų pobūdį rodo Susitarimo 7 ir 25 straipsniai, kuriuose tvirtinama, kad Susitarimo nuostatos nedaro poveikio palankesnėms Šalių dvišalių ar daugiašalių susitarimų, pavyzdžiui, Europos bendrijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo, kuriame numatytos priemonės, lygiavertės nustatytoms Tarybos direktyva 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo[3] (toliau – Lichtenšteino taupymo pajamų apmokestinimo susitarimas), nuostatoms.

Administracijos bendradarbiauja pagal Konvencijos dėl muitinės administracijų tarpusavio pagalbos ir bendradarbiavimo[4] (toliau – Neapolio II konvencija) ir 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvos 77/799/EEB dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje[5] reikalavimus. Lėšų išieškojimo nuostatos grindžiamos 1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyva 76/308/EEB dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, kylančias dėl operacijų, įeinančių į Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo finansavimo sistemą, ir dėl žemės ūkio mokesčių bei muitų susigrąžinimo[6].

Teisminio bendradarbiavimo nuostatos grindžiamos Konvencija dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo[7] (toliau – ŠĮK), Konvencija dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose[8] (toliau – ES savitarpio pagalbos konvencija) ir ES savitarpio pagalbos konvencijos protokolu[9].

---

1 2008 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimai 2008/261/EB ir 2008/262/EB, OL L 83, 2008 3 26, p. 3.
2 Tarybos dok. 12977/06.
3 OL L 379, 2004 12 24, p. 84.
4 OL C 24, 1998 1 23, p. 2.
5 OL L 336, 1977 12 27, p. 15.
6 OL L 73, 1976 3 19, p. 18.
7 OL L 239, 2000 9 22.
8 OL L 197, 2000 7 12, p. 3.
9 OL L 326, 2001 11 21, p. 2.

Derybos baigtos 2008 m. birželio 27 d. Todėl Komisija priede pateikia Tarybai Susitarimo pasirašymo ir sudarymo Europos bendrijos vardu sprendimų projektus.

2. DERYBŲ REZULTATAI

2.1. Neteisėta veikla, susijusi su prekyba prekėmis ir paslaugomis

Pagrindinis Susitarimo tikslas – papildyti numatomo Lichtenšteino prisijungimo prie Šengeno erdvės nuostatas Bendrijos administracinės ir teisminės pagalbos srities *acquis* nuostatomis, kurių šiuo metu nereglamentuoja nei EEE, nei Šengeno *acquis*, tačiau kurios yra reikalingos, kad Šalys viena kitai teiktų visapusišką pagalbą, kovodamos su sukčiavimu ir kita neteisėta veikla, įskaitant muitinės teisės aktų ir netiesioginio apmokestinimo nuostatų pažeidimus, susijusius su prekyba prekėmis ir paslaugomis. Šiuo atžvilgiu pavyzdžiu imtas Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl kovos su sukčiavimu ir kita neteisėta veikla, kenkiančia jų finansiniams interesams[10] (toliau – Susitarimas su Šveicarija dėl kovos su sukčiavimu). Tikslas įgyvendintas, nes šiuo susitarimu numatoma:

- administracinė pagalba ir pagalba išieškant lėšas, įskaitant neteisėtos veiklos, susijusios su subsidijomis ir viešaisiais pirkimais, atvejus (šiuo metu nereglamentuojama EEE susitarimo[11]),

- teisminis bendradarbiavimas, įskaitant atvejus, kai vengiama mokėti pridėtinės vertės mokestį, – ypač sąlygų kratoms atlikti, daiktams areštuoti ir gauti banko duomenis sudarymas, kuris nėra numatytas Lichtenšteino prisijungimo prie Šengeno erdvės nuostatose, nes Lichtenšteinas nedviprasmiškai pareiškė, kad Lichtenšteino institucijų tiriami apmokestinimo nuostatų pažeidimai negali būti nagrinėjami apeliacine tvarka teisme, kuris, be kitų bylų, turi teisę nagrinėti baudžiamąsias.

2.2. Nesąžininga tiesioginių mokesčių srities veikla

Dėl Lichtenšteino dalyvavimo EEE ir numatomo jo prisijungimo prie Šengeno *acquis* nuo pat derybų pradžios reikėjo spręsti ir neteisėtos veiklos, susijusios su visų rūšių mokesčiais, įskaitant tiesioginius, klausimą. Tačiau tiesioginiai mokesčiai tebėra traktuojami skirtingai nei kiti su prekyba susiję mokesčiai, kaip antai muitai ir netiesioginiai mokesčiai. Tai lėmė mažesnis tiesioginių mokesčių srities Bendrijos teisės aktų ir Europos Sąjungos teisės integravimas.

Todėl kitas Susitarimo tikslas – užtikrinti, kad Lichtenšteinas teiktų administracinę ir teisminę pagalbą ne tik Lichtenšteino taupymo pajamų apmokestinimo susitarime numatytais tiesioginių mokesčių srities sukčiavimo atvejais. Šiuo atžvilgiu Susitarimas yra pažangus, nes iki šiol Lichtenšteinas neteikė pagalbos nesąžiningos tiesioginių mokesčių srities veiklos atvejais, be to, pirmąkart Europoje deramasi dėl susitarimo, kuriame numatomi visų rūšių mokesčiai. Susitarimo taikymo sritis platesnė nei Susitarimo su Šveicarija dėl kovos su sukčiavimu, nes jis sudaro sąlygas

---

[10] Tarybos dokumentas 12352/04.

[11] OL L 1, 1994 1 3, p. 171.

Lichtenšteino pagalbos teikimo tiesioginių mokesčių srities sukčiavimo atvejais nuostatas suderinti su Europos normomis. Susitarime numatoma:

- administracinė pagalba nesąžiningos tiesioginių mokesčių srities veiklos (susijusios su dokumentais) atvejais, teikiama tokiomis pat sąlygomis, kokiomis ją, remdamosi Bendrijos teisės aktais, teikia valstybės narės – tai leis įtraukti į Susitarimą būsimas Europos bendrijos pagalbos lygmens reformas ir padidinimą, padedant jungtiniam komitetui,

- pagalba išieškant lėšas nesąžiningos tiesioginių mokesčių srities veiklos (susijusios su dokumentais) atvejais, kokią, remdamosi Bendrijos teisės aktais, teikia valstybės narės,

- teisminis bendradarbiavimas nesąžiningos tiesioginių mokesčių srities veiklos (susijusios su dokumentais) atvejais, įskaitant kratas, areštą ir sąlygų gauti banko duomenis sudarymą, kurie šiuo metu nėra numatyti Lichtenšteino prisijungimo prie Šengeno erdvės nuostatose.

Kai pagalba susijusi su fondais, kurių steigėjas ir tikrasis savininkas nėra viešai registruoti, ir su kitų rūšių investicijomis, kontroliuojamomis patikėtinio, Susitarimo Šalys turi panaudoti visą turimą informaciją ir kontrolės įgaliojimu pagalbos keičiantis informacija prašymui patenkinti. Pagal 11 straipsnio 2 dalį tai, kad informaciją laiko patikėtinis, neturi poveikio pagalbos prašymo priimtinumui ir reiškia, kad prireikus Susitarimo Šalies, į kurią kreipiamasi, mokesčių institucijos gaus reikiamos informacijos iš patikėtinio, kuris, kaip ūkio subjektas, privalės bendradarbiauti, kaip numatyta 19 straipsnyje.

3. SUSITARIMO NUOSTATOS

3.1. Bendrosios nuostatos

- 1 ir 2 straipsniai. „Tikslas” ir „Taikymo sritis”

Šiuose straipsniuose apibrėžiamas Susitarimo tikslas ir taikymo sritis – administracinė pagalba ir teisminis bendradarbiavimas saugant Bendrijų ir valstybių narių finansinius interesus.

Neperžengiant Susitarimo taikymo ribų, 2 straipsnio 1 dalies a punkte apibrėžiamas sukčiavimas ir kita neteisėta veikla, apimanti visus netiesioginio apmokestinimo (PVM ir akcizų) nuostatų ir muitinės teisės aktų pažeidimus, įskaitant kontrabandą, korupciją, kyšininkavimą ir pajamų, įgytų vykdant 2 straipsnio 3 dalyje numatytą veiklą, plovimą. Sutarčių sudarymo procedūromis laikomos Direktyvoje 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo[12] nustatytos procedūros, kurias atlikus sudaromos viešosios sutartys.

[12] OL L 134, 2004 4 30, p. 114, įtraukta į EEE 2006 m. birželio 2 d. EEE Jungtinio komiteto sprendimu Nr. 68/2006, iš dalies keičiančiu EEE susitarimo XVI priedą (Viešieji pirkimai), OL L 245, 2006 9 7, p. 22.

2 straipsnio 1 dalies b punkte apibrėžiamas sukčiavimas ir kita nesąžininga visų tiesioginių mokesčių (pajamų ir kapitalo) srities veikla. 2 straipsnio 1 dalies c punkte numatoma pagalba išieškant sumas, prarastas dėl 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išvardytos veiklos.

2 straipsnio 3 dalyje nustatoma pagalba pinigų plovimo atvejais, grindžiama Direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui[13], ir daroma nuoroda į Lichtenšteino įsipareigojimą pagal EEE perkelti į savo teisę šios srities Bendrijos *acquis*.

Svarbiausios Susitarimo taikymo sričiai apibrėžtys nustatytos 2 straipsnio 4 dalyje. Tokia yra 2 straipsnio 4 dalies e punkte pateikta tiesioginių mokesčių apibrėžtis, apimanti privačių asmenų bei įmonių pajamas, ir nesąžiningos tiesioginių mokesčių srities veiklos apibrėžtis, pateikta 2 straipsnio 4 dalies f punkte, kur ne tik išvardijami galimi mokesčių srities sukčiavimui prilyginamos veiklos pavyzdžiai, bet ir nesąžininga veikla laikomos neišsamios mokesčių deklaracijos.

- 3 straipsnis. „Nereikšmingi atvejai"

Šiuo straipsniu siekiama išvengti pernelyg didelio pagalbos prašymų, susijusių su smulkiais pažeidimais, skaičiaus.

- 4 straipsnis. „Viešoji tvarka"

Šiame straipsnyje minimi tinkami viešosios tvarkos pagrindai, atitinkantys Europos Tarybos Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose (Strasbūras, 1959 04 20) 2 straipsnio b punktą.

- 5 straipsnis. „Informacijos perdavimas"

Šis straipsnis grindžiamas Lichtenšteino taupymo pajamų apmokestinimo susitarimu. 5 straipsnio 2 dalyje informacija skirstoma į informaciją apie neteisėtą veiklą, susijusią su prekyba prekėmis ir paslaugomis (a punktas), ir į informaciją apie nesąžiningą tiesioginių mokesčių srities veiklą (b punktas), taip siekiant atsižvelgti į skirtingą Bendrijos *acquis* pažangą šiose srityse. Reikėtų pažymėti, kad pagal 5 straipsnio 2 dalies b punktą pradinę informaciją pateikusi kompetentinga institucija neturi duoti aiškaus sutikimo dėl informacijos perdavimo, tačiau turi nurodyti, kai tam aiškiai prieštarauja.

- 6 straipsnis. „Konfidencialumas"

Šiame straipsnyje minimi pagalbos prašymų nagrinėjimo konfidencialumo reikalavimai, kurių turi laikytis Šalis, į kurią kreipiamasi.

3.2. Administracinė pagalba

- 7 straipsnis. „Ryšys su kitais susitarimais"

[13] OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

Susitarimu nepanaikinamas EEE susitarimo 11 protokolas dėl tarpusavio pagalbos muitinės srityje[14]; protokolas toliau galioja, ypač muitinės aspektams, kurie neįeina į Kovos su sukčiavimu susitarimo ir Lichtenšteino taupymo pajamų susitarimo taikymo sritį.

- 8 straipsnis. „Administracinės pagalbos aprėptis"

Šis straipsnis atitinka Neapolio II konvenciją, nes administracinė pagalba, kiek reikia, atitinka Neapolio II konvencijos reikalavimus. Tai apima informacijos naudojimą Susitarimo tikslais. Kovos su sukčiavimu susitarimo taikymo sritis neapsiriboja vien su muitine susijusia Neapolio II konvencijos taikymo sritimi.

- 9 straipsnis. „Senatis"

Šis straipsnis grindžiamas Lichtenšteino taupymo pajamų apmokestinimo susitarimo 10 straipsnio 2 dalyje numatyta analogiška nuostata.

- 10 straipsnis. „Įgaliojimai"

Šis straipsnis atitinka Neapolio II konvenciją, nes Susitarimo nuostatos bus taikomos neviršijant pagal nacionalinę teisę kiekvienai institucijai tenkančių įgaliojimų nacionaliniuose teismo procesuose, ir nei keičia, nei išplečia šiuos įgaliojimus.

- 11 straipsnis. „Keitimosi informacija apribojimai"

11 straipsnio 1 dalis grindžiama Direktyvos 77/799/EEB 8 straipsniu, todėl apsiriboja nesąžininga tiesioginių mokesčių srities veikla.

Nors 11 straipsnio 2 dalyje vis dar paisoma Neapolio II konvencijos administracinės pagalbos reikalavimų, atmetama galimybė nevykdyti pagalbos keičiantis informacija prašymo motyvuojant banko paslaptimi arba dalyvavimu juridinio asmens (arba kitokios struktūros, kuri gali būti laikoma asmeniu) kapitale. Atitinkamos prieštaringos nuostatos, pavyzdžiui, nacionalinėje Lichtenšteino teisėje, nebūtų taikomos įgyvendinant Kovos su sukčiavimu susitarimą. 11 straipsnio 2 dalies nuostatos viršesnės.

Kaip ir EEE susitarimo 11 protokolo 7 straipsnyje, šioje nuostatoje taip pat numatoma galimybė siųsti informaciją, kurią jau turi Šalis, į kurią kreipiamasi.

Laikoma, kad sąvoka „bankas" – Susitarime vartojama atskirai, kartu su sąvoka „kitos finansų įstaigos" arba kalbant apie „informaciją" ar „sąskaitas" – apima „kredito įstaigas" ir „finansų įstaigas", kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo[15] 4 straipsnio 1 ir 5 dalyse.

- 12 straipsnis. „Proporcingumas"

---

14 OL L 1, 1994 1 3, p. 171.

15 OL L 177, 2006 6 30, p. 1. Direktyva 2006/48/EB yra 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (OL L 126, 2000 5 26, p. 1) nauja redakcija, įtraukta į EEE 2001 m. vasario 28 d. EEE Jungtinio komiteto sprendimu Nr. 15/2001, iš dalies keičiančiu EEE susitarimo IX priedą (Finansinės paslaugos), OL L 117, 2001 4 26, p. 13.

Šiame straipsnyje atsispindi 3 straipsnyje jau išreikštas susirūpinimas, tačiau apsiribojama tik administracine pagalba.

- 13 straipsnis. „Centrinės tarnybos”

Šis straipsnis atitinka Neapolio II konvencijos 5 straipsnio nuostatas ir atspindi derybų reikalavimą aiškiai nurodyti atitinkamas centrinio lygmens institucijas. Kiekviena Šalis paskiria centrines tarnybas, įgaliotas tvarkyti administracinės pagalbos prašymus.

- 14 straipsnis. „Prašymai pateikti informaciją”, 15 straipsnis. „Prašymai atlikti priežiūrą” ir 16 straipsnis. „Pranešimas ir siuntimas paštu”

Šie susitarimo straipsniai atitinka Neapolio II konvencijos 10, 11 ir 13 straipsnių nuostatas.

14 straipsnio 4 dalyje išdėstomas naujas dalykas, nes bus leidžiama nustatyti pagalbos prašymų nagrinėjimo terminus, kai tik valstybėse narėse įsigalios atitinkami Bendrijos teisės aktai, kuriais numatomi tokie terminai.

15 straipsnis susijęs su prekyba prekėmis. Todėl jo nuostatos apsiriboja neteisėta veikla, susijusia su prekyba prekėmis ir paslaugomis.

16 straipsnio 2 dalyje atsižvelgiama į Direktyvoje 77/799/EB dėl tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje išdėstytus reikalavimus. 16 straipsnio 3 dalimi siekiama užtikrinti, kad sutartį sudariusi institucija galėtų tiesiogiai susisiekti su Lichtenšteine gyvenančiais Bendrijų subsidijų gavėjais ir rangovais, o šie galėtų atsiųsti institucijos prašomus dokumentus ir informaciją, susijusią su šiomis subsidijomis ir sutartimis.

- 17 straipsnis. „Prašymai atlikti tyrimą” ir 18 straipsnis. „Prašančiosios Susitarimo Šalies institucijos įgaliotų darbuotojų dalyvavimas”

Šie straipsniai atitinka Neapolio II konvencijos 12 straipsnio nuostatas. Dvi bendros deklaracijos, analogiškos Susitarimo su Šveicarija dėl kovos su sukčiavimu deklaracijoms dėl atitinkamų straipsnių, užtikrins, kad nuostatos Lichtenšteinui būtų taikomos tiek pat, kiek Šveicarijos Konfederacijai.

18 straipsnyje numatyta įgaliotų darbuotojų galimybė dalyvauti atliekant su pagalbos prašymu susijusius veiksmus, susipažinti su dokumentais, teikti klausimus ir rekomenduoti tyrimo priemones, siekiant veiksmingesnės tarpusavio pagalbos, ir prireikus turėti galimybę patekti į tokias pat patalpas ir susipažinti su tokiais pat dokumentais bei informacija, kaip ir institucijos, į kurią kreipiamasi, darbuotojai.

- 19 straipsnis. „Pareiga bendradarbiauti”

Šis straipsnis, išplaukiantis iš 17 ir 18 straipsnių, atspindi tokias pat valstybių narių prekybininkų pareigas jų institucijų atliekamų tyrimų atžvilgiu. Antras sakinys grindžiamas Direktyvos 77/799/EB principais.

- 20 straipsnis. „Pagalbos prašymų forma ir turinys”

Šis straipsnis atitinka Neapolio II konvencijos 9 straipsnio nuostatas.

- 21 straipsnis. „Informacijos naudojimas”

Šis straipsnis yra analogiškas EEE susitarimo 11 protokolo 11 straipsniui ir atspindi specialiąją taisyklę. Informacija bus naudojama tik siekiant apsaugoti Šalių finansinius interesus, kaip apibrėžta 2 straipsnyje.

Susitarime nenumatytos administracinės pagalbos teikimo savo iniciatyva ar pareigūnų komandiravimo nuostatos. Taip yra todėl, kad Lichtenšteino administracijos galimybės yra ribotos.

- 22 straipsnis. „Bendros operacijos” ir 23 straipsnis. „Jungtinės specialiųjų tyrimų grupės”

Šie straipsniai atitinka Neapolio II konvencijoje numatytų analogiškų priemonių nuostatas. Straipsniai suformuluoti taip, kad Šalių institucijos galėtų priemones taikyti savo nuožiūra.

22 straipsnio 3 dalis yra susijusi su nesąžininga tiesioginių mokesčių srities veikla ir grindžiama Direktyvos 77/799/EB 8b straipsniu.

23 straipsnio 4–6 dalys paimtos iš atitinkamų Neapolio II konvencijos nuostatų dėl jungtinių specialiųjų tyrimų grupių.

- 24 straipsnis. „Lėšų išieškojimas”

Į šį straipsnį perkeltos esminės Direktyvos 76/308/EEB 6, 7, 9, 10 ir 13 straipsnių nuostatos. 24 straipsnio 2 dalyje pateikiama aiški nuoroda į vokiečių kalbos sąvoką „Vollstreckungstitel“ nepalieka jokių abejonių dėl veiksmų, kurie gali būti atliekami pagalbos išieškant lėšas atveju, pobūdžio.

Kalbant apie nesąžiningą tiesioginių mokesčių srities veiklą, bendroje deklaracijoje patikslinama, kad pagalba išieškant lėšas teikiama tik neperžengiant 2 straipsnyje apibrėžtos Susitarimo taikymo srities ribų ir kad todėl prašančioji institucija neturėtų užmiršti pateikti institucijai, į kurią kreipiamasi, reikiamą informaciją, kad ši galėtų patikrinti, ar pagal Susitarimą pagalba turi būti teikiama.

3.3. Tarpusavio teisinė pagalba

- 25 straipsnis. „Ryšys su kitais susitarimais”

Kaip ir ES savitarpio pagalbos konvencijos 1 straipsnis, šis straipsnis grindžiamas tarptautinių teisės priemonių papildomumo principu.

- 26 straipsnis. „Teismo procedūros, kurias atliekant teikiama tarpusavio pagalba”

Šis straipsnis atitinka ŠĮK 49 straipsnio ir ES savitarpio pagalbos konvencijos 3 straipsnio nuostatas. Dabar šiame straipsnyje daugiausia dėmesio skiriama teismo procesams, kuriems vykstant teikiama teisinė pagalba (įskaitant procesus, susijusius su faktais ar pažeidimais, už kuriuos gali būti traukiami atsakomybėn juridiniai asmenys). 26 straipsnio 2 dalis palikta, siekiant išplėsti Europos Tarybos

Konvencijoje dėl pinigų išplovimo ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų paieškos, arešto bei konfiskavimo (Strasbūras, 1990 11 8) nustatytų priemonių taikymą ir jas taikyti taip pat pažeidimams, numatytiems Kovos su sukčiavimu susitarime.

- 27 straipsnis. „Prašymų perdavimas"

Tiesioginis prašymų perdavimas atitinka ES savitarpio pagalbos konvencijos 6 straipsnį.

- 28 straipsnis. „Siuntimas paštu"

Šis straipsnis atitinka ŠĮK 52 straipsnio ir ES savitarpio pagalbos konvencijos 5 straipsnio nuostatas.

- 29 straipsnis. „Laikinosios priemonės"

Šis straipsnis atitinka Europos Tarybos Europos Konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose (Strasbūras, 1959 4 20) 2001 m. lapkričio 8 d. antrojo papildomo protokolo 24 straipsnį. 2 dalis atitinka Konvencijos dėl pinigų išplovimo ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų paieškos, arešto bei konfiskavimo (Strasbūras, 1990 11 8) 11 straipsnį.

- 30 straipsnis. „Prašančiosios Susitarimo Šalies institucijų atstovų dalyvavimas"

Šis straipsnis atitinka Europos Tarybos Europos savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose konvencijos (Strasbūras, 1959 4 20) 4 straipsnį. Kadangi Lichtenšteinas yra maža valstybė, išimties tvarka prašymai dėl užsienio institucijų atstovų dalyvavimo gali būti atmesti, kaip numatyta Europos Tarybos Europos Konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose (Strasbūras, 1959 4 20) antrojo papildomo protokolo 2 straipsnyje. Šis straipsnis taip pat grindžiamas Neapolio II konvencijos 12 straipsnio 2 dalimi.

- 31 straipsnis. „Kratos ir areštas"

Kaip ir neteisėtos veiklos, susijusios su prekyba prekėmis ir paslaugomis, atvejais, taip pat nesąžiningos tiesioginių mokesčių srities veiklos atvejais, bus vykdomas teisminis bendradarbiavimas, įskaitant kratas ir areštą. 31 straipsnio 1 dalies a punkte pakartojama ŠĮK 51 straipsnio a punkto formuluotė. Dėl Lichtenšteino teisės ypatumų 31 straipsnio 2 dalis skiriasi nuo Susitarimo su Šveicarija dėl kovos su sukčiavimu nuostatų. Susitarimo su Šveicarija 31 straipsnio 1 dalies a punkte apibrėžiami administraciniai su muitais ir akcizais susiję apmokestinimo nuostatų pažeidimai, kuriuos pagal Šveicarijos ir Lichtenšteino muitų sąjungos nuostatas apeliacine tvarka nagrinėja Šveicarijos Federacijos Baudžiamasis Teismas, o šio susitarimo 31 straipsnio 2 dalimi Lichtenšteinas įsipareigoja teikti pagalbą atliekant kratas ir areštuojant turtą net tais atvejais, kai vengiama mokėti pridėtinės vertės mokestį, kurie pagal Lichtenšteino teisę yra grynai administraciniai pažeidimai ir, kaip Lichtenšteino institucijų tiriami apmokestinimo nuostatų pažeidimai, negali būti nagrinėjami apeliacine tvarka teisme, kuris, be kitų bylų, turi teisę nagrinėti baudžiamąsias. Ši nuostata nėra privaloma kitoms Susitarimo Šalims.

31 straipsnio 3 dalis atitinka Bendrijos kovos su pinigų plovimu nuostatas, apibrėžtas Direktyvoje 2005/60/EB.

- 32 straipsnis. „Prašymai pateikti banko duomenis ir finansinę informaciją"

Prašymai pateikti informaciją apie banko sąskaitas bei banko sandorius ir prašymai stebėti banko sandorius taip pat gali būti susiję su Susitarime apibrėžiama nesąžininga tiesioginių mokesčių srities veikla ir bus nagrinėjami atsižvelgiant į ES savitarpio pagalbos konvencijos protokolo[16] reikalavimus, įskaitant, jei reikia, reikalavimą neatskleisti susijusiam asmeniui informacijos apie tyrimo priemones.

- 33 straipsnis. „Kontroliuojamas nelegalių siuntų pristatymas"

Šis straipsnis parengtas pagal ES savitarpio pagalbos konvencijos 12 straipsnio pavyzdį, tačiau yra susijęs su prekyba prekėmis, todėl jo nuostatos apsiriboja neteisėta veikla, susijusia su prekyba prekėmis ir paslaugomis.

- 34 straipsnis. „Turto perdavimas siekiant jį konfiskuoti arba grąžinti"

Šis straipsnis grindžiamas ES savitarpio pagalbos konvencijos 8 straipsniu.

- 35 straipsnis. „Tarpusavio pagalbos paspartinimas"

Šio straipsnio tikslas – užkirsti kelią pernelyg ilgoms bendradarbiavimo procedūroms. Jo tekstas visiškai atitinka ES savitarpio pagalbos konvencijos 4 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis.

- 36 straipsnis. „Įrodymų naudojimas"

Šis straipsnis atitinka ES savitarpio pagalbos konvencijos 23 straipsnį.

- 37 straipsnis. „Įrodymų perdavimas savo iniciatyva"

Šis straipsnis grindžiamas ES savitarpio pagalbos konvencijos 7 straipsniu. Papildoma Susitarimo nuoroda į įrodymų perdavimą savo iniciatyva nereiškia, kad iš esmės keičiamos galiojančios taisyklės, nes įrodymų pobūdis, be abejo, bus nustatomas teisminį persekiojimą atliekančios šalies baudžiamojo proceso teisėje. Dėl Lichtenšteino ir Šveicarijos baudžiamojo proceso teisės skirtumų šiame susitarime, skirtingai nei Susitarime su Šveicarija dėl kovos su sukčiavimu, nenumatoma nuostata dėl civilinių ieškinių, nes ši nuostata buvo įtraukta tik siekiant ištaisyti padėtį, susiklosčiusią dėl Šveicarijos teismų praktikos.

3.4. Baigiamosios nuostatos

- 38 straipsnis. „Jungtinis komitetas" ir 39 straipsnis. „Ginčų sprendimas"

Šiuo straipsniu, siekiant administruoti Susitarimą, įsteigiamas jungtinis komitetas, kurio pagrindinė funkcija yra sudaryti sąlygas būsimai valstybių narių tarpusavio pagalbos techninių reikalavimų raidai – nesvarbu, ar tokia raida jau yra numatyta,

[16] OL C 326, 2001 11 21, p. 1.

kaip prašymų nagrinėjimo terminų atveju (14 straipsnio 4 dalis), ar turėtų būti susitariama dėl Bendrijos ir Europos Sąjungos teisės, ypač Direktyvos 77/799/EEB, reformos (38 straipsnio 5 dalis). Dėl galimo tokių įgaliojimų poveikio Šalių suverenumui, 38 straipsnio 5 dalyje numatoma konstitucinė išlyga.

Jei techninių pakeitimų neužtenka siekiant parengti naujus Bendrijos tarpusavio pagalbos reikalavimus, jungtinis komitetas kviečiamas teikti rekomendacijas dėl viso susitarimo peržiūros (38 straipsnio 6 dalis).

Jungtinis komitetas taip pat turi prisidėti prie nuostatų įgyvendinimo, įskaitant ginčų sprendimą (39 straipsnis), kai nuo praktikos gali priklausyti tinkama bendradarbiavimo eiga (Bendrosios deklaracijos dėl 2 straipsnio 4 dalies f punkto ir 24 straipsnio).

- 40 straipsnis. „Teritorinio taikymo sritis"

Šis straipsnis atitinka standartines tokios srities nuostatas.

- 41 straipsnis. „Įsigaliojimas"

Šiame straipsnyje nustatoma, kad Susitarimo depozitaras yra Europos Sąjungos generalinis sekretorius.

- 42 straipsnis. „Denonsavimas"

Šiame straipsnyje numatomos Susitarimo denonsavimo galimybės.

- 43 straipsnis. „Laikinas taikymas"

Šiame straipsnyje numatomos skirtingos nuostatos dėl Susitarimo taikymo prašymams, susijusiems su neteisėta veikla, įvykdyta po Susitarimo pasirašymo, bet iki jo įsigaliojimo.

Laikinas taikymas neteisėtai veiklai, susijusiai su prekyba prekėmis ir paslaugomis (a punktas), reglamentuojamas kaip ir atitinkama Susitarimo su Šveicarija dėl kovos su sukčiavimu nuostata, tačiau kai kalba eina apie pagalbą, susijusią su nesąžininga tiesioginių mokesčių srities veikla (nauja nuostata, b punktas), pereinamasis laikotarpis yra ilgesnis. Ilgesnio pereinamojo laikotarpio Lichtenšteinas prašė, siekdamas tinkamiau užtikrinti tiesioginių mokesčių srities teisinį tikrumą.

- 44 straipsnis. „Susitarimo taikymas naujoms ES narėms"

Šio straipsnio tikslas – palengvinti Susitarimo taikymą naujoms valstybėms narėms.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo bendradarbiauti kovojant su sukčiavimu ir kita jų finansiniams interesams kenkiančia neteisėta veikla pasirašymo Europos bendrijos vardu

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 280 straipsnį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmu sakiniu,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[17],

kadangi:

(1) 2006 m. lapkričio 7 d. Tarybai įgaliojus, Komisija Bendrijos ir jos valstybių narių vardu derėjosi su Lichtenšteino Kunigaikštyste dėl susitarimo kovoti su sukčiavimu ir kita viešiems finansiniams interesams, įskaitant išteklius, išlaidas ir ypač subsidijas bei mokesčius, kenkiančia neteisėta veikla.

(2) Pageidautina pasirašyti [data] parafuotą susitarimą, jei vėliau jis bus sudaromas,

NUSPRENDĖ:

Vienintelis straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Europos bendrijos vardu pasirašyti Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Lichtenšteino kunigaikštystės bendradarbiavimo kovojant su sukčiavimu ir kita jų finansiniams interesams kenkiančia neteisėta veikla susitarimą, jei vėliau jis bus sudaromas.

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

[17] OL C , , p. .

2008/0234 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo bendradarbiauti kovojant su sukčiavimu ir kita jų finansiniams interesams kenkiančia neteisėta veikla sudarymo Europos bendrijos vardu

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 280 straipsnį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirmu sakiniu ir 300 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[18],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[19],

kadangi:

(1) 2006 m. lapkričio 7 d. Taryba įgaliojo Komisiją Bendrijos ir jos valstybių narių vardu derėtis su Lichtenšteino Kunigaikštyste dėl susitarimo bendradarbiauti kovojant su sukčiavimu ir kita viešiems finansiniams interesams, įskaitant išteklius, išlaidas ir ypač subsidijas bei mokesčius, kenkiančia neteisėta veikla.

(2) Pagal [data] Tarybos sprendimą [.../.../]/EB ir jei vėliau bus sudaromas, Susitarimas Europos bendrijos vardu pasirašytas [data].

(3) Susitarimu steigiamas sprendimų tam tikrais klausimais priėmimo įgaliojimus turintis jungtinis komitetas, todėl reikia nurodyti, kas šiame komitete atstovaus Bendrijai.

(4) Susitarimas turėtų būti patvirtintas,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Europos bendrijos vardu patvirtinamas Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimas bendradarbiauti kovojant su sukčiavimu ir kita jų finansiniams interesams kenkiančia neteisėta veikla.

Susitarimo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

---

[18] OL C , , p. .
[19] OL C , , p. .

2 straipsnis

Susitarimo 38 straipsniu įsteigtame jungtiniame komitete Bendrijai atstovauja Komisija.

Poziciją, kurios turi laikytis Bendrija įgyvendinant Susitarimą jungtinio komiteto sprendimų ir rekomendacijų atžvilgiu, Komisijos teikimu nustato Taryba. Taryba sprendimą priima kvalifikuota balsų dauguma, nebent jungtiniame komitete būtų svarstomas klausimas, kuriam išspręsti reikalinga kitokia balsų dauguma.

3 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį, įgaliotą Europos bendrijos vardu pranešti, kaip numatyta Susitarimo 41 straipsnio 2 dalyje[20].

4 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

[20] Susitarimo įsigaliojimo dieną *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbs Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretorius.

PRIEDAS

Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo bendradarbiauti kovojant su sukčiavimu ir kita jų finansiniams interesams kenkiančia neteisėta veikla

priedas

EUROPOS BENDRIJA,

BELGIJOS KARALYSTĖ,

BULGARIJOS RESPUBLIKA,

ČEKIJOS RESPUBLIKA,

DANIJOS KARALYSTĖ,

VOKIETIJOS FEDERACINĖ RESPUBLIKA,

ESTIJOS RESPUBLIKA,

AIRIJA,

GRAIKIJOS RESPUBLIKA,

ISPANIJOS KARALYSTĖ,

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKA,

ITALIJOS RESPUBLIKA,

KIPRO RESPUBLIKA,

LATVIJOS RESPUBLIKA,

LIETUVOS RESPUBLIKA,

LIUKSEMBURGO DIDŽIOJI HERCOGYSTĖ,

VENGRIJOS RESPUBLIKA,

MALTOS RESPUBLIKA,

NYDERLANDŲ KARALYSTĖ,

AUSTRIJOS RESPUBLIKA,

LENKIJOS RESPUBLIKA,

PORTUGALIJOS RESPUBLIKA,

RUMUNIJA,

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKA,

SLOVAKIJOS RESPUBLIKA,

SUOMIJOS RESPUBLIKA,

ŠVEDIJOS KARALYSTĖ,

JUNGTINĖ DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖ

ir

LICHTENŠTEINO KUNIGAIKŠTYSTĖ

(toliau – Šalys)

NUSPRENDĖ SUDARYTI ŠĮ SUSITARIMĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS. BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Tikslas

Šio susitarimo tikslas – didesnė administracinė ir teisinė Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Lichtenšteino kunigaikštystės tarpusavio pagalba, kovojant su 2 straipsnyje minėtu sukčiavimu ir kita jų finansiniams interesams kenkiančia neteisėta veikla.

2 straipsnis. Taikymo sritis

1. Susitarimas taikomas šiose srityse:

   (a) sukčiavimo ir kitos visų Šalių atitinkamiems finansiniams interesams kenkiančios veiklos prevencija, atskleidimas, tyrimas, teisminis persekiojimas ir baudimas administracinėmis bei baudžiamosios teisės priemonėmis:

   – muitų ir žemės ūkio teisės aktų nuostatas pažeidžianti prekyba prekėmis,

   – šio straipsnio 4 dalies c punkte apibrėžtų netiesioginių mokesčių srities teisės aktų nuostatas pažeidžianti prekyba,

   – lėšų, kaip antai subsidijų ir grąžinamųjų išmokų, rinkimas iš Šalių biudžetų, jų arba jų vardu vykdomų biudžetų, arba sulaikymas, įskaitant jų naudojimą kitiems tikslams nei iš pradžių skirtos,

   – Šalių taikomos sutarčių sudarymo procedūros,

   (b) atitinkamiems Europos Bendrijų valstybių narių ir Lichtenšteino finansiniams interesams kenkiančios neteisėtos veiklos, vykdomos imantis nesąžiningų veiksmų, kuriais pažeidžiami tiesioginių mokesčių srities teisės aktai, prevencija, atskleidimas, tyrimas, teisminis persekiojimas ir baudimas administracinėmis bei baudžiamosios teisės priemonėmis,

   (c) mokėtinų arba, vykdant šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose minėtą veiklą, neteisėtai gautų lėšų areštas ir išieškojimas.

2. II antraštinėje dalyje (administracinė pagalba) ir III antraštinėje dalyje (tarpusavio teisinė pagalba) apibrėžto bendradarbiavimo prašymai negali būti atmetami tik dėl to, kad yra susiję su pažeidimu, kurį Šalis, į kurią kreipiamasi, laiko apmokestinimo nuostatų pažeidimu, arba kad Šalies, į kurią kreipiamasi, teisės aktuose nėra numatyti tokio pat pobūdžio mokesčiai, išskaitymai, rinkliavos, išlaidos, subsidijos ar grąžinamosios išmokos arba nėra numatytos tokios pat taisyklės arba toks pat faktų teisinis apibūdinimas, kaip prašančiosios Šalies teisės aktuose.

3. Susitarimas taip pat taikomas pajamų, gautų vykdant šio straipsnio 1 dalies a punkte minėtą veiklą, plovimui, jei pajamų plovimui taikoma Direktyva 2005/60/EB, įtraukta į EEE susitarimą 2006 m. liepos 7 d. EEE Jungtinio komiteto sprendimu Nr.

87/2006, iš dalies keičiančiu EEE susitarimo IX priedą (Finansinės paslaugos), arba jei už veiklą, laikomą pagrindiniu pažeidimu, pagal prašančiosios Šalies ir Šalies, į kurią kreipiamasi, teisę baudžiama laisvės atėmimo arba kardomojo kalinimo bausme, kurios ilgiausia trukmė – daugiau nei šeši mėnesiai.

4. Šiame susitarime vartojamų sąvokų apibrėžtys:

(a) šio straipsnio 1 dalies a punkte minimas „sukčiavimas ir kita neteisėta veikla“ taip pat apima pajamų, gautų vykdant šio straipsnio 1 dalies a punkte minėtą veiklą, kontrabandą, plovimą ir susijusią korupciją, su sąlyga, kad taikoma šio straipsnio 3 dalis,

(b) šio straipsnio 1 dalies a punkte minėta „muitų ir žemės ūkio teisės aktų nuostatas pažeidžianti prekyba prekėmis“ turi būti suvokiama neatsižvelgiant į tai, ar prekė gabenama per kitos Šalies teritoriją (išvežama iš jos, vežama į ją ar pervežama per ją),

(c) šio straipsnio 1 dalies a punkte minėtais „netiesioginiais mokesčiais“ laikomi muitai, pridėtinės vertės mokesčiai, tam tikri vartojimo mokesčiai ir akcizai,

(d) šio straipsnio 1 dalies a punkte minėta „netiesioginių mokesčių srities teisės aktų nuostatas pažeidžianti prekyba“ turi būti suvokiama neatsižvelgiant į tai, ar prekė gabenama per kitos Šalies teritoriją (išvežama iš jos, vežama į ją ar pervežama per ją) ir į tai, ar paslaugos teikiamos naudojantis kitos Šalies teritorija (iš jos, joje ar per ją),

(e) šio straipsnio 1 dalies b punkte minėti „tiesioginiai mokesčiai“ – tai pajamų ir kapitalo mokesčiai, nesvarbu, ar pajamos ir kapitalas yra privačių asmenų ar įmonių ir kaip renkami šie mokesčiai, kuriais apmokestinamos fizinio arba juridinio asmens visos pajamos, visas kapitalas arba jų dalys, įskaitant pajamų, gautų disponuojant kilnojamuoju arba nekilnojamuoju turtu, mokesčius, įmonių mokamų darbo užmokesčių arba atlyginimų mokesčius ir kapitalo prieaugio mokesčius,

(f) šio straipsnio 1 dalies b punkte minėti „nesąžiningi veiksmai, kuriais pažeidžiami tiesioginių mokesčių srities teisės aktai“ – tai vengimas mokėti tiesioginius mokesčius, tyčia naudojant klaidingus, suklastotus arba neteisingus dokumentus, įskaitant fizinių arba juridinių asmenų pateiktas neišsamias mokesčių deklaracijas ir neteisingus verslo dokumentus. Toliau nurodyta veikla, jei vykdoma tyčia, laikoma „nesąžiningais veiksmais, kuriais pažeidžiami tiesioginių mokesčių srities teisės aktai“:

(i) rengimas, pavedimas parengti, pasirašymas arba pateikimas dokumento:

– kurį, kaip apmokestinamų pajamų sumos įrodymą, pagal teisės nuostatas būtina pateikti mokesčių institucijai,

– kuriuo remiantis apskaičiuojamas mokestis ir

– kurio duomenys, pateikti tokiam mokesčiui apskaičiuoti, yra klaidingi,

(ii) dviguba apskaita,

(iii) klaidingų įrašų ar pakeitimų darymas arba sąskaitų faktūrų ar dokumentų klastojimas,

(iv) apskaitos knygų ar dokumentų sunaikinimas arba

(v) turto ar kitų pajamų šaltinių slėpimas, naudojant klaidingus, suklastotus arba neteisingus dokumentus, įskaitant fizinių arba juridinių asmenų pateiktas neišsamias mokesčių deklaracijas ir neteisingus verslo dokumentus.

3 straipsnis. Nereikšmingi atvejai

1. Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija gali atmesti bendradarbiavimo prašymą, jei tariamai nepakankamai ar visiškai nesumokėto mokesčio ar muito suma arba netinkamai panaudotų subsidijų ar grąžinamųjų išmokų suma neviršija 25 000 EUR arba, atsižvelgiant į 2 straipsnio 1 dalies c punktą, kuris turi būti suvokiamas kartu su 2 straipsnio 1 dalies a punktu, jei tariama be leidimo eksportuotų ar importuotų prekių vertė neviršija 100 000 EUR. Mažiausia nepakankamai sumokėto mokesčio ar muito suma, netinkamai panaudotų subsidijų ar grąžinamųjų išmokų suma arba mažiausia minėtų prekių vertė gali atitikti vieną nuo kitos priklausančias operacijas, kurių pelningumas yra ilgalaikis ir kurių finansinis poveikis yra didesnis už nustatytą ribą, nors kiekviena iš šių operacijų, paimta atskirai, yra mažesnė už ribą. Ribos netaikomos, jei, atsižvelgdama į aplinkybes arba į įtariamojo tapatybę, prašančioji Šalis atvejį laiko nepaprastai rimtu.

2. Šalies, į kurį kreipiamasi, institucija nedelsdama informuoja prašančiosios Šalies instituciją apie bendradarbiavimo prašymo atmetimo priežastis.

4 straipsnis. Viešoji tvarka

Bendradarbiavimo prašymas gali būti atmestas, jei Šalis, į kurią kreipiamasi, mano, kad prašymo vykdymas gali kenkti jos suverenumui, saugumui, viešajai tvarkai arba kitiems esminiams interesams.

5 straipsnis. Informacijos ir įrodymų perdavimas

1. Pagal šį susitarimą perduotai arba gautai bet kokios formos informacijai ir įrodymams taikomi profesinio konfidencialumo reikalavimai, ir jie saugomi, kaip, remiantis ją gaunančios Šalies nacionaline teise ir atitinkamomis Bendrijos institucijoms taikomomis nuostatomis, yra saugoma analogiška informacija.

Tokia informacija ir įrodymai negali būti atskleidžiami kitiems asmenims nei tie, kurie, eidami pareigas Bendrijos institucijose, jos valstybėse narėse arba Lichtenšteino Kunigaikštystėje, privalo būti su jais susipažinę, ir negali būti šių asmenų naudojami Susitarime nenumatytiems tikslams. Šie asmenys informaciją ir įrodymus naudoja tik tokiems tikslams, nebent juos naudoti kitokiam konkrečiam tikslui aiškiai leidžia kompetentinga Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija, jeigu pagal šios Šalies teisės aktus tokia informacija ir įrodymai panašiomis aplinkybėmis

gali būti naudojami panašiems tikslams. Šie asmenys gali atskleisti informaciją viešuose teismo posėdžiuose arba teismui priimant sprendimą.

2. Pagal šį susitarimą prašančiosios Šalies gauta informacija ir įrodymai gali būti perduodama bet kuriai Šaliai, jeigu ši Šalis atlieka tyrimą srityje, kurioje bendradarbiavimas galimas, arba jeigu yra aiškių požymių, kad ši Šalis galėtų veiksmingai atlikti tokį tyrimą.

   (a) Kalbant apie pagalbą, susijusią su veikla, minėta 2 straipsnio 1 dalies a punkte ir 2 straipsnio c punkte, kuris turi būti suvokiamas atsižvelgiant į 2 straipsnio 1 dalies a punktą, prašančioji Šalis nurodo Šaliai, į kurią kreipiamasi, kuriai kitai šio susitarimo Šaliai ir kokiam tikslui informacija bus perduodama.

   (b) Kalbant apie pagalbą, susijusią su veikla, minėta 2 straipsnio 1 dalies b punkte ir 2 straipsnio 1 dalies c punkte, kuris turi būti suvokiamas atsižvelgiant į 2 straipsnio 1 dalies b punktą, prašančioji Šalis gali perduoti informaciją ir įrodymus kitai Susitarimo Šaliai, jei Šalis, į kurią kreipiamasi ir kuri pateikė informaciją, aiškiai su tuo sutinka informacijos pateikimo metu.

   Tokio perdavimo tikslai negali būti kitokie nei numatyti šiame susitarime.

3. Pagal šį susitarimą vienos Šalies gautos informacijos ir įrodymų perdavimas kitai arba kitoms Šalims negali būti apskundžiamas Šalies, į kurią pirmiausia kreiptasi, teritorijoje.

4. Kiekviena Šalis, kuriai informacija arba įrodymai perduodami pagal šio straipsnio 2 dalį, laikosi informacijos naudojimo apribojimų, kuriuos Šalis, į kurią kreipiamasi, taiko prašančiajai Šaliai, kuri pirmoji perdavė informaciją.

5. Norėdama trečiajai valstybei perduoti pagal šį susitarimą gautą informaciją ir įrodymus, Šalis turi gauti informaciją ir įrodymus pateikusios Šalies leidimą.

6 straipsnis. Konfidencialumas

Prašančioji Šalis gali prašyti Šalies, į kurią kreipiamasi, užtikrinti, kad prašymas ir jo turinys liktų konfidencialūs, išskyrus atvejus, kai tai nesuderinama su prašymo vykdymu. Jei Šalis, į kurią kreipiamasi, negali įvykdyti konfidencialumo reikalavimų, iš anksto apie tai informuoja prašančiosios Šalies instituciją.

II antraštinė dalis.ADMINISTRACINĖ PAGALBA

1 skyrius. Bendrosios nuostatos

7 straipsnis. Ryšys su kitais susitarimais

Ši antraštinė dalis nedaro poveikio:

(a) kalbant apie pagalbą, susijusią su 2 straipsnio 1 dalies a punkte ir 2 straipsnio 1 dalies c punkte, kuris turi būti suvokiamas atsižvelgiant į 2 straipsnio 1 dalies a punktą, minėta veikla, – tarpusavio teisinei pagalbai baudžiamosiose bylose taikomoms nuostatoms, didesniems administracinės pagalbos srities įsipareigojimams arba palankesnėms dvišalių ar daugiašalių Šalių bendradarbiavimo susitarimų, ypač EEE susitarimo 11 protokolo dėl tarpusavio pagalbos muitinės srityje, nuostatoms ir,

(b) kalbant apie pagalbą, susijusią su 2 straipsnio 1 dalies b punkte ir 2 straipsnio 1 dalies c punkte, kuris turi būti suvokiamas atsižvelgiant į 2 straipsnio 1 dalies b punktą, minėta veikla, – tarpusavio teisinei pagalbai baudžiamosiose bylose taikomoms nuostatoms, didesniems administracinės pagalbos srities įsipareigojimams arba palankesnėms dvišalių ar daugiašalių Šalių bendradarbiavimo susitarimų, ypač Europos bendrijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimo, kuriuo numatomos priemonės, analogiškos nustatytoms Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo[21], nuostatoms.

8 straipsnis. Administracinės pagalbos aprėptis

1. Šalys teikia viena kitai pagalbą, kovodamos su šiame susitarime apibrėžta neteisėta veikla: visų pirma užkerta kelią atitinkamų teisės aktų nuostatas pažeidžiančioms operacijoms ir kitam veikimui bei neveikimui, juos atskleidžia ir atlieka su jais susijusius tyrimus.

2. Šioje antraštinėje dalyje numatyta pagalba teikiama visoms Šalių kompetentingoms administracinėms institucijoms, veikiančioms pagal 2 straipsnį ir vykdančioms administracinio tyrimo arba baudžiamojo persekiojimo įgaliojimus, įskaitant tuos atvejus, kai šios institucijos vykdo įgaliojimus teisminių institucijų prašymu.

   Jei nusikaltimo tyrimas atliekamas teisminės institucijos arba jai vadovaujant, ši institucija nustato, pagal kokias nuostatas – tarpusavio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose ar šios antraštinės dalies – pateikiami susiję tarpusavio pagalbos ar bendradarbiavimo prašymai.

[21] OL L 379, 2004 12 24, p. 84.

9 straipsnis. Senatis

Nustatydama, ar, vykdant prašymą, gali būti teikiama šioje antraštinėje dalyje numatyta informacija arba kita pagalba, Šalis, į kurią kreipiamasi, senaties terminą taiko ne pagal savo, o pagal prašančiosios Šalies įstatymus.

10 straipsnis. Įgaliojimai

Šalių institucijos taiko šią antraštinę dalį, neviršydamos joms pagal nacionalinę teisę tenkančių įgaliojimų. Nė viena šios antraštinės dalies nuostata negali būti interpretuojama kaip daranti poveikį pagal nacionalinės teisės nuostatas Šalių institucijoms tenkantiems įgaliojimams, kaip apibrėžta šioje antraštinėje dalyje.

Jos turi veikti taip, lyg veiktų savo vardu arba tos pat Šalies kitos institucijos prašymu. Šiuo tikslu, vykdydamos prašymą, jos vykdo visus nacionalinėje teisėje numatytus savo teisinius įgaliojimus.

11 straipsnis. Keitimosi informacija apribojimai

1. Gavusi administracinės pagalbos, susijusios su 2 straipsnio 1 dalies b punkte minėta veikla, prašymą, Šalis, kurios prašoma pateikti informaciją, neprivalo atlikti tyrimų arba perduoti informaciją, jei šios Šalies kompetentingoms administracinėms institucijoms atliekant tokius tyrimus arba renkant prašomą informaciją, būtų pažeidžiami jos teisės aktai arba administracinė praktika. Tokios pagalbos atveju prašymas pateikti informaciją gali būti atmetamas, jei, pateikus tokią informaciją, gali būti atskleista komercinė, pramoninė, profesinė ar komercinio proceso paslaptis arba informacija, kurią atskleidus būtų pažeistas 4 straipsnis, arba kompetentinga Šalies institucija gali atsisakyti perduoti informaciją, jei dėl faktinių ar teisinių priežasčių prašančioji Šalis negali pateikti tokio pat pobūdžio informacijos.

2. Šalis neatmeta administracinės pagalbos keičiantis informacija prašymo tik todėl, kad informaciją laiko bankas, kita finansų įstaiga, paskirtasis asmuo, įgaliotasis agentas arba patikėtinis, todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais arba todėl, kad kompetentingos administracinės institucijos jau turi tokią informaciją.

12 straipsnis. Proporcingumas

Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija gali atmesti bendradarbiavimo prašymą, jei akivaizdu, kad:

(a) dėl prašančiosios Šalies per tam tikrą laikotarpį pateiktų prašymų skaičiaus ir pobūdžio Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijai tenka neproporcingai didelė administracinio darbo našta,

(b) prašančiosios Šalies institucija neišnaudojo visų įprastinių informacijos šaltinių, kuriuos, atsižvelgiant į aplinkybes, ji būtų galėjusi panaudoti, kad gautų prašomą informaciją, nerizikuodama pakenkti siekiamam rezultatui.

13 straipsnis. Centrinės tarnybos

1. Kiekviena Šalis paskiria vieną arba daugiau centrinių tarnybų, įgaliotų nagrinėti šioje antraštinėje dalyje apibrėžtos administracinės pagalbos prašymus.

   Šios tarnybos kviečia visas kompetentingas administracines institucijas teikti prašomą pagalbą.

2. Centrinės tarnybos tarpusavyje bendrauja tiesiogiai.

3. Centrinių tarnybų veikla, ypač skubiais atvejais, neturi kliudyti kitoms Šalių institucijoms, turinčioms įgaliojimus veikti šio susitarimo taikymo srityse, tiesiogiai bendradarbiauti. Centrinės tarnybos turi būti informuojamos apie visus veiksmus, kuriuos vykdant bendradarbiaujama tiesiogiai.

4. Pranešdamos pagal 41 straipsnio 2 dalį, Šalys nurodo, kurios institucijos laikomos šiame straipsnyje apibrėžtomis centrinėmis tarnybomis.

2 skyrius. Pagalba gavus prašymą

14 straipsnis. Prašymai suteikti informaciją

1. Prašančiosios Šalies institucijos prašymu Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija, neperžengdama šio susitarimo taikymo ribų, jai arba kitoms tos pat Šalies institucijoms teikia visą Susitarime numatytos neteisėtos veiklos prevencijai, atskleidimui, teisminiui persekiojimui ir baudimui atlikti arba skolai išieškoti reikalingą turimą informaciją. Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija imasi visų administracinių tyrimų, reikalingų tokiai informacijai surinkti.

2. Prie teikiamos informacijos pridedamos ataskaitos, kiti dokumentai arba patvirtintos jų kopijos ar išrašai, kuriais grindžiama pranešama informacija, su kuriais gali susipažinti Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijos arba kurie buvo parengti arba gauti siekiant įvykdyti prašymą.

3. Prašančiosios Šalies institucijos bei Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijos susitarimu ir atsižvelgiant į išsamius pastarosios nurodymus, prašančiosios Šalies institucijos šiuo tikslu įgalioti darbuotojai gali susipažinti su šio straipsnio 1 dalyje numatytais dokumentais ir informacija, laikomais Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijų biuruose ir susijusiais su tam tikra neteisėta veikla, įeinančia į šio susitarimo taikymo sritį. Šiems darbuotojams turi būti suteikta teisė daryti šių dokumentų kopijas.

4. 38 straipsniu įsteigtas jungtinis komitetas nustato terminus, per kuriuos Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija patvirtina prašančiosios Šalies institucijai gavusi prašymą ir prireikus praneša jai, kad prašyme rado trūkumų, kad, teikdama informaciją, susiduria su kliūtimis arba kad atsisako pateikti informaciją.

15 straipsnis. Prašymai atlikti priežiūrą

Prašančiosios Šalies institucijos prašymu Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija, kai tik gali, atlieka 2 straipsnio 1 dalies a punkte minėtos prekybos prekėmis priežiūrą. Prižiūrimas gali būti asmuo, kurį yra pakankamai pagrindo įtarti dalyvavus arba dalyvaujant vykdant tokią neteisėtą veiklą ar atliekant veiksmus, kuriais rengiamasi vykdyti tokią neteisėtą veiklą, arba su tokia veikla susijusios patalpos, transporto priemonės ir prekės.

16 straipsnis. Pranešimas ir siuntimas paštu

1. Prašančiosios Šalies institucijos prašymu Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija pagal savo nacionalinės teisės nuostatas praneša adresatui arba paveda jam pranešti visas atitinkamų prašančiosios Šalies institucijų priimtas teisines priemones arba sprendimus, įeinančius į šio susitarimo taikymo sritį.

2. Prašymuose pranešti nurodomas praneštinos teisinės priemonės arba sprendimo tikslas, adresato vardas, pavardė ir adresas, pateikiama kita informacija, kuri galėti padėti nustatyti adresato tapatybę, ir pridedamas vertimas į oficialią Šalies, į kurią kreipiamasi, arba jai priimtiną kalbą. Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija nedelsdama informuoja prašančiąją instituciją apie tai, ar ketina vykdyti prašymą, ir visų pirma praneša adresato informavimo apie sprendimą arba teisinę priemonę datą.

3. Pranešimo aktus, prašymus pateikti informaciją ir dokumentus Šalys gali tiesiogiai siųsti paštu kitos Šalies teritorijoje gyvenantiems asmenims. Jei pranešimo aktai ir prašymai pateikti informaciją siunčiami kitos Šalies teritorijoje gyvenantiems ūkio subjektams, kuriems galioja 2 straipsnio 1 dalies a punkto trečia ir ketvirta įtraukos, tokie asmenys gali vykdyti prašymą ir pateikti atitinkamus tokios formos dokumentus bei informaciją, kokia numatyta taisyklėse ir susitarimuose, pagal kuriuos skirtos lėšos.

4. Nė viena Susitarimo nuostata neturi būti interpretuojama kaip pripažįstanti negaliojančiu Šalies dokumentų perdavimą pagal jos įstatymus.

17 straipsnis. Prašymai atlikti tyrimus

1. Prašančiosios Šalies prašymu Šalis, į kurią kreipiamasi, imasi reikiamo operacijų arba tam tikrų neteisėta veikla laikomų veiksmų, kuriems taikomas šis susitarimas arba kurie paskatina prašančiąją instituciją pakankamai pagrįstai įtarti, kad tokia neteisėta veikla buvo vykdoma, tyrimo arba paveda atlikti tokius tyrimus.

2. Šalis, į kurią kreipiamasi, naudojasi visomis savo teisinės sistemos numatytomis tyrimo priemonėmis, lyg veiktų savo vardu arba kitos vidaus institucijos prašymu, įskaitant prireikus teisminių institucijų dalyvavimą arba veikimą joms leidus.

   Ši nuostata nepažeidžia 19 straipsnyje apibrėžtos ūkio subjektų pareigos bendradarbiauti.

   Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija praneša prašančiajai Šaliai tokių tyrimų rezultatus. 14 straipsnio 2 dalis taikoma *mutatis mutandis*.

3. Nelaukdama papildomo pagalbos prašymo, Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija teikia pagalbą visomis su pagalbos prašymo tikslu susijusiomis aplinkybėmis, visais tikslais ir visiems asmenims. Jei Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijai iškyla abejonių, pirmiausia ji kreipiasi į prašančiosios Šalies instituciją.

18 straipsnis. Prašančiosios Susitarimo Šalies institucijos įgaliotų darbuotojų dalyvavimas

1. Prašančiosios Šalies ir Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijų susitarimu prašančiosios Šalies institucijos paskirti pareigūnai gali dalyvauti 17 straipsnyje minėtuose administraciniuose tyrimuose. Tyrimuose jie gali dalyvauti be tiriamo asmens arba ūkio subjekto sutikimo.

2. Tyrimus visuomet atlieka Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijos darbuotojai. Prašančiosios Šalies institucijos darbuotojai negali savo iniciatyva vykdyti Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijos darbuotojams suteiktus įgaliojimus.

   Tačiau jie naudojasi tomis pat patalpomis ir tais pat dokumentais, kaip ir Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijos darbuotojai, šių padedami ir tik siekdami atlikti pradėtą tyrimą.

3. Leidimas gali būti išduodamas su išlygomis.

4. Kol neišduotas leidimas perduoti su prašymo vykdymu susijusius dokumentus, informacija, pateikta prašančiosios Šalies institucijai, negali būti naudojama kaip įrodymas.

19 straipsnis. Pareiga bendradarbiauti

Ūkio subjektai privalo bendradarbiauti vykdant administracinės pagalbos prašymą: leisti patekti į jų patalpas, apžiūrėti transporto priemones, susipažinti su dokumentais ir teikti visą reikiamą informaciją. Prašančioji Šalis gali prašyti Šalies, į kurią kreipiamasi, užtikrinti, kad ši pareiga būtų vykdoma laikantis tokio pat pobūdžio Šalies, į kurią kreipiamasi, nacionalinės teisės nuostatų dėl tyrimų, atliekamų jos administracinių institucijų ir skirtų tokios teisės laikymuisi užtikrinti.

20 straipsnis. Pagalbos prašymų forma ir turinys

1. Pagalbos prašymai sudaromi raštu. Prie prašymų pridedami dokumentai, laikomi naudingais juos vykdant.

   Skubiais atvejais priimami ir prašymai žodžiu, tačiau jie turi būti kuo greičiau patvirtinti raštu.

2. Prie prašymų pridedama tokia informacija:

   (a) prašančiosios institucijos duomenys,

   (b) informacija apie prašomą priemonę,

   (c) informacija apie prašymo tikslą ir priežastis,

(d) informacija apie teisės aktus, taisykles ir kitas susijusias teisines nuostatas,

(e) kuo aiškesnė ir išsamesnė informacija apie fizinius arba juridinius asmenis, kurie turi būti tiriami,

(f) svarbių faktų ir jau atliktų tyrimų santrauka, išskyrus 16 straipsnyje numatytais atvejais.

3. Prašymai sudaromi oficialiąja Šalies, į kurią kreipiamasi, arba jai priimtina kalba.

4. Neteisingai suformuluoti arba neišsamūs prašymai gali būti ištaisyti arba papildyti. Kol prašymai bus ištaisyti arba papildyti, įgyvendinamos prašymams vykdyti reikalingos priemonės.

5. Nekompetentingoms institucijoms adresuoti prašymai nedelsiant persiunčiami kompetentingai institucijai.

21 straipsnis. Informacijos naudojimas

1. Gauta informacija naudojama tik šio susitarimo tikslais. Jei Šalis prašo tokią informaciją naudoti kitais tikslais, pirmiausia turi gauti rašytinį informaciją teikiančios institucijos sutikimą. Tokiam naudojimui taikomi visi šios institucijos nustatyti apribojimai.

2. Šio straipsnio 1 dalis neturi kliudyti naudoti informaciją teismo arba administracinėse bylose, iškeltose dėl administracinės pagalbos prašyme minimų teisės aktų pažeidimo, jei nagrinėjant šias bylas teikiama tokios pat formos pagalba. Atitinkamą informaciją pateikusios Šalies institucija nedelsiant informuojama apie tokį naudojimą.

3. Pagal šį susitarimą gautą informaciją ir peržiūrėtus dokumentus Šalys gali naudoti kaip įrodymą ataskaitose, parodymuose, teismo procese ir procesinių veiksmų metu.

3 skyrius. Specialios bendradarbiavimo rūšys

22 straipsnis. Bendros operacijos

1. Kai prekių importo, eksporto bei vežimo tranzitu sandorių apimtis ir iš to išplaukianti rizika, susijusi su mokesčiais ir subsidijomis, yra tokia, kad Šalių biudžetui gali padaryti itin didelių nuostolių, šios Šalys gali susitarti atlikti bendras tarpvalstybines neteisėtos veiklos, kuriai taikomas šis susitarimas, prevencijos ir ją vykdančių subjektų teisminio persekiojimo operacijas.

2. Už tokių tarpvalstybinių operacijų koordinavimą ir planavimą atsako centrinė tarnyba arba jos paskirta įstaiga.

3. Jei vieno arba daugiau mokesčių mokėtojų mokestinė padėtis yra bendras arba papildomas Šalių interesas, šios Šalys gali susitarti vienu laiku kiekviena savo teritorijoje atlikti patikrinimus, kad galėtų apsikeisti tokiu būdu gauta informacija,

kai tokie patikrinimai atrodo veiksmingesni už vienos valstybės narės atliekamus patikrinimus.

23 straipsnis. Jungtinės specialiųjų tyrimų grupės

1. Kelių Šalių institucijos gali susitarti dėl jungtinės specialiųjų tyrimų grupės sudarymo vienos iš Šalių teritorijoje.

2. Jungtinė grupė atlieka sudėtingus, daug išteklių reikalaujančius tyrimus ir koordinuoja bendrus veiksmus.

3. Dalyvavimas tokios grupės veikloje nesuteikia teisės grupę sudarančių Šalių institucijų atstovams veikti Šalies, kur atliekami tyrimai, teritorijoje.

4. Kai vienos Šalies pareigūnai, vykdydami veiklą kitos Šalies teritorijoje, padaro nuostolių, Šalis, kurios teritorijoje padaryta nuostolių, juos atlygina pagal nacionalinės teisės aktų nuostatas, lyg nuostolius būtų padarę savi pareigūnai. Visas šios Šalies lėšas, išmokėtas nukentėjusiesiems arba kitiems teisę gauti šias lėšas turintiems asmenims ar institucijoms, padengs Šalis, kurios pareigūnai padarė nuostolių.

5. Nepažeidžiant teisių trečiųjų šalių atžvilgiu vykdymo ir nepaisant prievolės atlyginti nuostolius pagal šio straipsnio 4 dalies antrą sakinį, kiekviena Šalis šio straipsnio 4 dalies pirmame sakinyje numatytais atvejais atsisako prašyti padengti nuostolių, kuriuos patyrė dėl kitos Šalies, sumą.

6. Vykstant tyrimams, jei į kitos Šalies teritoriją komandiruoti pareigūnai nukenčia nuo pažeidimų arba įvykdo pažeidimus, su jais elgiamasi taip, kaip būtų elgiamasi su šios valstybės pareigūnais.

4 skyrius. Lėšų išieškojimas

24 straipsnis. Lėšų išieškojimas

1. Prašančiosios Šalies prašymu Šalis, į kurią kreipiamasi, išieško lėšas, kurioms taikomas šis susitarimas, lyg išieškotų savo lėšas.

2. Prie prašymo išieškoti lėšas pridedamas prašančiosios Šalies išduoto dokumento, kuriuo suteikiama teisė vykdyti reikalavimą („Vollstreckungstitel“), oficiali arba patvirtinta kopija ir prireikus kitų lėšoms išieškoti reikalingų dokumentų originalas arba patvirtinta kopija.

3. Šalis, į kurią kreipiamasi, imasi lėšoms išieškoti reikalingų apsaugos priemonių.

4. Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija perveda išieškotų pinigų sumą prašančiosios Šalies institucijai. Prašančiajai Šaliai sutinkant, ji gali išskaičiuoti tam tikrą dalį už patirtas administracines išlaidas.

5. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, Prašančiosios Šalies prašymas išieškoti lėšas nebūtinai laikomas tokiu pat prioritetiniu kaip analogiškas prašymas, pateiktas pačioje Šalyje, į kurią kreipiamasi.

III antraštinė dalis. TARPUSAVIO TEISINĖ PAGALBA

25 straipsnis. Ryšys su kitais susitarimais

1. Šios antraštinės dalies tikslas – papildyti 1959 m. balandžio 20 d. Europos Konvenciją dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose bei 1990 m. lapkričio 8 d. Konvenciją dėl pinigų išplovimo ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų paieškos, arešto bei konfiskavimo ir sudaryti sąlygas, kad Šalys galėtų jas lengviau viena kitai taikyti.

2. Palankesnėms dvišalių arba daugiašalių Šalių susitarimų nuostatoms poveikis nedaromas.

26 straipsnis. Procedūros, kurias atliekant teikiama tarpusavio teisinė pagalba

1. Tarpusavio teisinė pagalba taip pat teikiama:

   (a) administracinių institucijų iškeltose bylose dėl veikų, už kurias pagal vienos iš dviejų arba abiejų Šalių nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės normų pažeidimus ir kuriose priimtas sprendimas gali būti apskundžiamas teisme, kuris, be kitų bylų, turi teisę nagrinėti baudžiamąsias;

   (b) nagrinėjant civilinius ieškinius baudžiamojoje byloje, jeigu baudžiamasis teismas dar nėra priėmęs galutinio sprendimo šioje baudžiamojoje byloje;

   (c) kai padaromas nusikaltimas ar pažeidimas, už kuriuos atsakomybėn gali būti patrauktas prašančiosios Šalies juridinis asmuo.

2. Tarpusavio teisinė pagalba taip pat teikiama atliekant tyrimus ir procedūras, kuriais siekiama areštuoti ir konfiskuoti neteisėtos veiklos priemones ir iš jos gautas pajamas.

27 straipsnis. Prašymų perdavimas

1. Prašančiosios Šalies institucija pagal šios antraštinės dalies nuostatas suformuluotus prašymus pateikia per reikiamą Šalies, į kurią kreipiamasi, centrinę instituciją arba tiesiogiai Šalies institucijai, įgaliotai vykdyti prašančiosios Šalies prašymą. Prašančiosios Šalies ir prireikus Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija nusiunčia susipažinti savo atitinkamai centrinei institucijai prašymo kopiją.

2. Visi su prašymais arba jų vykdymu susiję dokumentai gali būti perduodami tokiais pat būdais. Šie dokumentai arba bent jų kopijos turi būti tiesiogiai siunčiami prašančiajai Šaliai.

3. Jei prašymą gavusios Šalies institucija neturi įgaliojimų sankcionuoti pagalbą, nedelsdama jį perduoda kompetentingai institucijai.

4. Neteisingai suformuluoti arba neišsamūs prašymai gali būti vykdomi tik tuomet, jei juose pateikta jiems patenkinti reikalinga informacija, prašančiosios Šalies institucijai paliekant galimybę vėliau ištaisyti arba papildyti prašymus. Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija nedelsdama informuoja prašančiosios Šalies instituciją apie trūkumus ir duoda jai laiko trūkumams pašalinti.

   Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija nedelsdama siunčia prašančiosios Šalies institucijai kitą informaciją, galinčią padėti šiai papildyti savo prašymą arba į jį įtraukti kitas priemones.

5. Rengdamos 41 straipsnio 2 dalyje numatytus pranešimus, Šalys nurodo pagal šį straipsnį kompetentingas centrines institucijas.

28 straipsnis. Siuntimas paštu

1. Vykstant teismo procesams, kuriuose nagrinėjama šiame susitarime apibrėžta neteisėta veikla, Šalys paprastai siunčia kitos Šalies teritorijoje esantiems asmenims skirtus procesinius dokumentus tiesiogiai paštu.

2. Jei dokumentus išdavusios Šalies institucija žino arba turi pagrindo manyti, kad adresatas supranta tik kurią nors kitą kalbą, dokumentai, arba bent jau svarbiausios jų ištraukos, turi būti pateikiami kartu su jų vertimu į tą kitą kalbą.

3. Dokumentus siunčiančios Šalies institucija įspėja adresatą, kad ji kitos Šalies teritorijoje negali tiesiogiai taikyti jokių apribojamųjų priemonių arba sankcijų.

4. Visi procesiniai dokumentai pateikiami kartu su pranešimu, kuriame nurodoma, kad informaciją apie savo teises ir pareigas, susijusias su dokumentais, adresatas gali gauti iš pranešime nurodytos institucijos.

29 straipsnis. Laikinosios priemonės

1. Jei tarpusavio pagalbos prašymas neatrodo akivaizdžiai nepriimtinas, remdamasi nacionaline teise, joje numatytais atitinkamais savo įgaliojimais ir atsižvelgdama į prašančiosios Šalies institucijos prašymą, kompetentinga Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija įsako imtis laikinųjų priemonių, reikalingų siekiant išlaikyti esamą padėtį, apsaugoti teisinius interesus, kuriems kyla grėsmė, arba išsaugoti įrodymus.

2. Kai prašoma pagalba, įsakomas prevencinis pažeidimų priemonių ir neteisėtu būdu gauto turto bei pajamų įšaldymas ir areštas. Jei iš dalies arba visiškai nebėra neteisėtu būdu įgytų pajamų, tokių pat priemonių įsakoma imtis Šalies, į kurią kreipiamasi, teritorijoje esančio ir minėtų pajamų vertę atitinkančio turto atžvilgiu.

30 straipsnis. Prašančiosios Šalies institucijų atstovų dalyvavimas

1. Prašančiosios Šalies prašymu Šalis, į kurią kreipiamasi, gali leisti prašančiosios Šalies institucijų atstovams dalyvauti vykdant tarpusavio teisinės pagalbos prašymą. Jie gali dalyvauti be asmens, kuriam taikoma priemonė, sutikimo.

Prašymai leisti dalyvauti tokiems atstovams neatmetami, jei jiems dalyvaujant pagalbos prašymo vykdymas gali labiau atitikti prašančiosios Šalies poreikius ir taip padėti išvengti papildomų pagalbos prašymų poreikio.

Leidimas gali būti išduodamas su išlygomis.

2. Dalyvaujantys asmenys naudojasi tomis pat patalpomis ir tais pat dokumentais, kaip ir Šalies, į kurią kreipiamasi, atstovai, šiems padedant ir tik siekiant vykdyti tarpusavio teisinės pagalbos prašymą. Be to, jiems gali būti leista užduoti arba teikti klausimus ir rekomenduoti tyrimo priemones.

3. Jų dalyvavimo pasekmė negali būti informacijos atskleidimas pagal pirmesnes straipsnio dalis neturintiems tokios teisės asmenims, taip pažeidžiant teisminį konfidencialumą arba susijusio asmens teises. Prašančiosios Šalies institucijai perduota informacija negali būti naudojama kaip įrodymas, kol sprendimas perduoti su prašymo vykdymu susijusius dokumentus neįgijo *res judicata* galios.

31 straipsnis. Kratos ir areštas

1. Prašymų atlikti kratą arba areštuoti priimtinumui Šalys gali kelti tik tokias sąlygas:

   (a) pagal abiejų Šalių teisę už veiką, dėl kurios teikiami prašymai, baudžiama laisvės atėmimo ar kardomojo kalinimo bausme, kurios ilgiausia trukmė – ne mažiau kaip šeši mėnesiai, arba pagal vienos iš dviejų Šalių teisę baudžiama lygiaverte bausme, o pagal kitos Šalies teisę veika laikoma teisės normų pažeidimu, už kurį administracinės institucijos persekioja baudžiamąja tvarka ir su kuriuo susijęs sprendimas gali būti apskundžiamas teisme, turinčiame teisę, be kitų bylų, nagrinėti baudžiamąsias;

   (b) prašymų vykdymas neprieštarauja Šalies, į kurią kreipiamasi, teisės nuostatoms.

2. Prašymus atlikti kratas arba areštuoti, susijusius su klausimais, kuriems taikomas 2 straipsnio 1 dalies a punktas, Lichtenšteinas taip pat vykdo, kai pagal Lichtenšteino teisę už veiką, dėl kurios teikiamas prašymas, baudžiama kaip už vengimą mokėti mokesčius ir kai prašančioji Šalis taip pat vykdo su tokiomis pat veikomis susijusius prašymus.

3. Su 2 straipsnio 3 dalyje minėtu pajamų plovimu susiję prašymai atlikti kratą arba areštuoti taip pat yra priimtini, jei už veiklą, laikomą pagrindiniu pažeidimu, pagal abiejų Šalių teisę baudžiama laisvės atėmimo arba kardomojo kalinimo bausme, kurios ilgiausia trukmė – daugiau nei šeši mėnesiai.

32 straipsnis. Prašymai pateikti banko duomenis ir finansinę informaciją

1. Jei tenkinamos 31 straipsnio sąlygos, Šalis, į kurią kreipiamasi, vykdo pagalbos siekiant gauti ir perduoti banko duomenis bei finansinę informaciją prašymus, įskaitant:

(a) jos teritorijoje įsteigtuose bankuose atidarytų sąskaitų, kurių savininkai, įgaliotiniai arba faktiniai kontroliuotojai yra tiriami asmenys, nustatymą ir susijusios informacijos pateikimą;

(b) per tam tikrą laikotarpį iš vienos arba daugiau banko sąskaitų, į tokią sąskaitą, per tokią sąskaitą arba tam tikrų asmenų atliktų banko sandorių bei operacijų nustatymą ir susijusios informacijos pateikimą.

2. Tokia apimtimi, kokia numatyta jos teisės nuostatose, reglamentuojančiose bylų nagrinėjimą baudžiamąja tvarka analogiškais nacionaliniais atvejais, Šalis, į kurią kreipiamasi, gali įsakyti prižiūrėti per tam tikrą laikotarpį iš vienos arba daugiau banko sąskaitų, į tokią sąskaitą, per tokią sąskaitą arba tam tikrų asmenų atliktus banko sandorius bei operacijas ir perduoti rezultatus prašančiajai Šaliai. Laikydamosi nacionalinės teisės aktų nuostatų, sprendimą stebėti sandorius ir perduoti rezultatus kiekvienu atskiru atveju priima kompetentingos Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijos. Stebėjimo detales bendru sutarimu nustato kompetentingos prašančiosios Šalies ir Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijos.

3. Kiekviena Šalis imasi reikiamų priemonių, siekdama užtikrinti, kad tiek ilgai, kiek prireiktų, jog nebūtų pakenkta rezultatams, finansų įstaigos neatskleistų susijusiam klientui arba tretiesiems asmenims, jog priemonės vykdomos prašančiosios Šalies prašymu arba jog vyksta tyrimas.

4. Prašymą pateikiančios Šalies institucija:

(a) išdėsto priežastis, dėl kurių mano, kad prašoma informacija gali būti itin vertinga tiriant pažeidimą;

(b) nurodo pagrindą, kuriuo vadovaudamasi daro prielaidą, kad Šalies, į kurią kreipiamasi, bankai turi reikiamas sąskaitas ir, jei gali, nurodo tokius bankus;

(c) pateikia visą turimą informaciją, galinčią padėti vykdyti prašymą.

5. Iš kitos Šalies gavusi tarpusavio teisinės pagalbos prašymą, Šalis negali visiškai atsisakyti bendradarbiauti, motyvuodama banko paslaptimi.

33 straipsnis. Kontroliuojamas nelegalių siuntų pristatymas

1. Kalbant apie pagalbą, susijusią su 2 straipsnio 1 dalies a punktu ir 2 straipsnio 1 dalies c punktu, kuris turi būti suvokiamas atsižvelgiant į 2 straipsnio 1 dalies a punktą, kompetentinga Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija užtikrina, kad, atliekant pažeidimų, kuriuos įvykdę asmenys gali būti išduodami kitai Šaliai, tyrimus, prašančiosios Šalies institucijos prašymu jos teritorijoje būtų leidžiama kontroliuoti nelegalių siuntų pristatymą.

2. Laikydamosi nacionalinės teisės aktų nuostatų, sprendimą kontroliuoti nelegalių siuntų pristatymą kiekvienu atskiru atveju priima kompetentingos Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijos.

3. Nelegalių siuntų pristatymas kontroliuojamas laikantis Šalies, į kurią kreipiamasi, teisėje numatytos tvarkos. Teisė veikti, orientuoti ir kontroliuoti operacijas priklauso kompetentingoms šios Šalies institucijoms.

34 straipsnis. Perdavimas siekiant konfiskuoti arba grąžinti

1. Prašančiosios Šalies prašymu ir nepažeidžiant *bona fide* trečiųjų šalių teisių, Šalis, į kurią kreipiamasi, gali perduoti prašančiajai Šaliai daiktus, dokumentus, lėšas arba kitą turtą, kad ši galėtų juos grąžinti teisėtiems jų savininkams. Šalis, į kurią kreipiamasi, negali atsisakyti perduoti lėšas tik todėl, kad jos atitinka mokesčių arba muitų skolą.

2. Šalis, į kurią kreipiamasi, gali atsisakyti grąžinti daiktus, dokumentus, lėšas arba kitą turtą iki arba po jų perdavimo prašančiajai Šaliai, jei taip gali būti palengvintas tokių daiktų, dokumentų, lėšų arba kito turto grąžinimas teisėtam savininkui. Poveikis *bona fide* trečiųjų šalių teisėms nedaromas.

3. Jei atsisakoma prieš daiktų, dokumentų, lėšų arba kito turto perdavimą prašančiajai Šaliai, Šalis, į kurią kreipiamasi, negali pasinaudoti šių straipsnių atžvilgiu apsaugos teise arba kita mokesčių ir muitų srities teisės aktuose numatyta regreso teise. Šios straipsnio 2 dalyje minėtas atsisakymas nepažeidžia Šalies, į kurią kreipiamasi, teisės rinkti mokesčius arba muitus iš teisėto savininko.

35 straipsnis. Pagalbos paspartinimas

1. Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija vykdo tarpusavio pagalbos prašymą kuo greičiau, kiek įmanoma laikydamasi prašančiosios Šalies institucijos nurodytų procedūrinių ir kitų terminų. Ši Šalis paaiškina, dėl kokių priežasčių nustatyti terminai.

2. Jei prašymo neįmanoma įvykdyti arba neįmanoma jo viso įvykdyti laikantis prašančiosios Šalies reikalavimų, Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija nedelsdama apie tai informuoja prašančiosios Šalies instituciją ir nurodo, kokiomis sąlygomis prašymas galėtų būti įvykdytas. Prašančiosios Šalies ir Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijos gali vėliau susitarti dėl tolesnių su prašymu susijusių veiksmų, prireikus nustatydamos, kad šie veiksmai turi būti vykdomi laikantis šių sąlygų.

   Jei galima numatyti, kad per prašančiosios Šalies institucijos nustatytą terminą nebus įmanoma įvykdyti jos prašymo, ir jei, atsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalies antrame sakinyje minėtas priežastis, galima spręsti, kad vėlavimas smarkiai pakenks šios institucijos atliekamiems procesiniams veiksmams, Šalies, į kurią kreipiamasi, institucija nedelsdama nurodo, kiek apytikriai reikia laiko, kad prašymas būtų įvykdytas. Prašančiosios Šalies institucija nedelsdama praneša, ar nepaisant to prašymas lieka galioti. Prašančiosios Šalies ir Šalies, į kurią kreipiamasi, institucijos gali vėliau susitarti dėl tolesnių su prašymu susijusių veiksmų.

36 straipsnis. Informacijos ir įrodymų naudojimas

Pagalbos procedūros metu perduota informacija ir įrodymai gali būti panaudoti pagalbos procedūros, dėl kurios informacija pateikta, tikslais ir:

(a) prašančiosios Šalies iškeltose baudžiamosios bylose prieš kitus asmenis, dalyvavusius įvykdant pažeidimą, dėl kurio teikta pagalba, jei tarpusavio pagalba galima ir šių asmenų atžvilgiu. Tokiu atveju prašančioji Šalis informuoja Šalį, į kurią kreipiamasi, apie tokį naudojimą;

(b) kai faktai, kuriais grindžiamas prašymas, laikomi kitu pažeidimu, dėl kurio taip pat turėtų būti suteikta pagalba;

(c) pažeidimų, kuriuos tiriant turėtų būti teikiama pagalba, priemonių ir iš jų gautų pajamų konfiskavimo bylose ir nuostolių, susijusių su faktais, kuriuos tiriant buvo suteikta pagalba, padengimo bylose.

37 straipsnis. Perdavimas savo iniciatyva

1. Neperžengdamos nacionalinės teisės ir savo įgaliojimų ribų, vienos Šalies teisminės institucijos gali savo iniciatyva perduoti kitos Šalies teisminėms institucijoms su šiame susitarime apibrėžta neteisėta veikla susijusią informaciją arba įrodymus, kai mano, kad tokia informacija arba įrodymai galėtų padėti juos gaunančios Šalies institucijai pradėti arba atlikti tyrimus ar procesinius veiksmus arba galėtų paskatinti šią instituciją pateikti tarpusavio teisinės pagalbos prašymą.

2. Vadovaudamasi nacionaline teise, informaciją perduodančios Šalies institucija gali nustatyti sąlygas, kuriomis informaciją turi naudoti ją gaunančios Šalies institucija.

3. Šios sąlygos privalomos visoms Šalių institucijoms.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

38 straipsnis. Jungtinis komitetas

1. Įsteigiamas iš Šalių atstovų sudarytas jungtinis komitetas, atsakingas už tinkamą šio susitarimo taikymą. Jungtinis komitetas teikia rekomendacijas ir priima sprendimus Susitarime numatytais atvejais. Jungtinis komitetas veikia bendru sutarimu.

2. Jungtinis komitetas priima darbo tvarkos taisykles, kuriose, be kitų nuostatų, numatomos posėdžių šaukimo, pirmininko skyrimo ir jo funkcijų apibrėžimo nuostatos.

3. Jungtinis komitetas susirenka reikalui esant, tačiau bent kartą per metus. Kiekviena Šalis gali prašyti sušaukti posėdį.

4. Jungtinis komitetas gali nuspręsti sudaryti bet kokią darbo arba ekspertų grupę, kuri padėtų vykdyti komiteto užduotis.

5. Jungtinis komitetas gali priimti sprendimus dėl techninių pakeitimų, susijusių su būsima tarpusavio administracinės pagalbos raida, jei Europos bendrijos valstybės narės sutarė juos įtraukti į Europos bendrijos teisės aktus arba į Europos Sąjungos teisės aktą. Jei tokiu sprendimu Šalis gali būti saistoma tik tuomet, kai įvykdomi jos konstitucijos reikalavimai, sprendimas įsigalioja pirmąją antro mėnesio nuo paskutinio pranešimo apie konstitucijos reikalavimų įvykdymą dieną, išskyrus atvejus, kai jungtinis komitetas nusprendžia kitaip.

6. Jei Šalis nori, kad Susitarimas būtų peržiūrėtas, pateikia pasiūlymą jungtiniam komitetui, kuris parengia rekomendacijas, kad būtų pradėtos derybos.

39 straipsnis. Ginčų sprendimas

1. Kiekviena šalis gali pateikti jungtiniam komitetui nagrinėti ginčą dėl šio susitarimo aiškinimo arba taikymo, ypač jei ji mano, kad kita Šalis kelis kartus nesiėmė veiksmų, gavusi jai siųstus bendradarbiavimo prašymus.

2. Jungtinis komitetas siekia, kad ginčas būtų išspręstas kuo greičiau. Jungtiniam komitetui teikiama visa naudinga informacija, padedanti jam išsamiai apsvarstyti padėtį siekiant rasti priimtiną sprendimą. Šiuo tikslu jungtinis komitetas apsvarsto visas šio susitarimo tinkamo veikimo išsaugojimo galimybes.

40 straipsnis. Teritorinio taikymo sritis

Šis susitarimas taikomas Lichtenšteino Kunigaikštystėje ir teritorijose, kurioms taikoma Europos bendrijos steigimo sutartis joje numatytomis sąlygomis.

41 straipsnis. Įsigaliojimas

1. Šis susitarimas sudaromas neribotam laikui.

2. Susitarimą Šalys ratifikuoja arba patvirtina pagal savo tvarką. Susitarimas įsigalioja pirmąją antrojo mėnesio nuo paskutinio pranešimo apie ratifikavimą arba patvirtinimą dieną.

3. Pranešimai siunčiami Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui, šio susitarimo depozitarui.

4. Iki šio susitarimo įsigaliojimo kiekviena Šalis gali, pateikdama šio straipsnio 2 dalyje minėtą pranešimą arba bet kada vėliau, pareikšti, kad taiko sau Susitarimą santykiuose su kitomis tokį patį pareiškimą padariusiomis Šalimis. Tokie pareiškimai įsigalioja praėjus devyniasdešimt dienų nuo pranešimo gavimo.

42 straipsnis. Denonsavimas

Europos bendrija arba Lichtenšteino Kunigaikštystė gali denonsuoti šį susitarimą, pranešdama apie savo sprendimą kitai Šaliai. Denonsavimas įsigalioja praėjus šešiems mėnesiams nuo pranešimo apie denonsavimą gavimo.

43 straipsnis. Laikinas taikymas

Šio susitarimo nuostatos taikomos:

(a) kalbant apie 2 straipsnio 1 dalies a punkte ir 2 straipsnio 1 dalies c punkte, kuris turi būti suvokiamas atsižvelgiant į 2 straipsnio 1 dalies a punktą, minėtą veiklą – prašymams, susijusiems su neteisėta veikla, įvykdyta praėjus bent šešiems mėnesiams nuo Susitarimo pasirašymo, ir

(b) kalbant apie 2 straipsnio 1 dalies b punkte ir 2 straipsnio 1 dalies c punkte, kuris turi būti suvokiamas atsižvelgiant į 2 straipsnio 1 dalies b punktą, minėtą veiklą – prašymams, susijusiems su neteisėta veikla, įvykdyta praėjus bent vieneriems metams nuo Susitarimo pasirašymo.

44 straipsnis. Susitarimo taikymas naujoms ES valstybėms narėms

1. Kiekviena Europos Sąjungos nare tapusi valstybė gali tapti šio susitarimo Šalimi, raštu apie tai pranešdama Šalims.

2. Europos Sąjungos Tarybos parengto Susitarimo teksto prisijungiančios valstybės kalba autentiškumas patvirtinamas, Europos bendrijai ir Lichtenšteino Kunigaikštystei apsikeičiant raštais. Tekstas laikomas autentišku, kaip apibrėžta 45 straipsnyje.

3. Šis susitarimas įsigalioja kiekvienos prie jo prisijungiančios naujos Europos Sąjungos valstybės narės atžvilgiu praėjus devyniasdešimt dienų nuo prisijungimo

dokumento gavimo arba šio susitarimo įsigaliojimo dieną, jei jis dar nebuvo įsigaliojęs pasibaigus devyniasdešimties dienų laikotarpiui.

4. Jei, prisijungiančiai valstybei pranešant apie prisijungimo dokumentą, šis susitarimas dar nėra įsigaliojęs, taikoma 41 straipsnio 4 dalis.

45 straipsnis. Autentiški tekstai

Šis susitarimas sudarytas dviem egzemplioriais anglų, airių, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis; visi tekstai yra autentiški.

Parašai

Bendrosios Šalių deklaracijos

Bendroji Šalių deklaracija dėl 17 straipsnio 2 dalies

Šalys susitaria, kad 17 straipsnio 2 dalyje minėta sąvoka „tyrimo priemonė“ taip pat apima asmenų apklausą, patalpų ir transporto priemonių kratas, dokumentų kopijavimą, prašymus suteikti informaciją ir daiktų, dokumentų bei turto areštą.

Bendroji Šalių deklaracija dėl 18 straipsnio 2 dalies

Šalys susitaria, kad Susitarimo 18 straipsnio 2 dalies antra pastraipa taip pat reiškia, jog dalyvaujantys asmenys turi teisę užduoti klausimus ir siūlyti tyrimo priemones.

Bendroji Šalių deklaracija dėl 24 straipsnio

Šalys susitaria, kad prašančiosios Šalies institucijos patvirtins, jog jų prašymas susijęs su lėšų išieškojimu, kuriam taikomas šis susitarimas. Patvirtinimo ir pagalbos išieškant lėšas taisykles priims 38 straipsnyje minėtas jungtinis komitetas.

Bendroji Šalių deklaracija dėl 31 straipsnio 2 dalies

Šalys pažymi, kad Lichtenšteino teisėje vartojama sąvoka „vengimas mokėti mokesčius“ turi būti suvokiama kaip 2000 m. birželio 16 d. Lichtenšteino įstatymo dėl pridėtinės vertės mokesčio 75 straipsnyje apibrėžtas vengimas mokėti mokesčius.

Bendroji Šalių deklaracija dėl 38 straipsnio 5 dalies

Šalys susitaria, kad Šalis gali pateikti jungtiniam komitetui svarbią informaciją apie bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis kovojant su sukčiavimu ir kita viešiems finansiniams interesams kenkiančia neteisėta veikla, į kurią komitetas gali atsižvelgti, siekdamas geresnio Šalių bendradarbiavimo.

Kitos deklaracijos

Lichtenšteino deklaracija dėl 11 straipsnio 2 dalies

Peržengdama šio susitarimo taikymo ribas, Lichtenšteino Kunigaikštystė pareiškia esanti pasirengusi derėtis su to pageidaujančiomis Europos bendrijos valstybėmis narėmis dėl išsamių dvišalių dvigubo apmokestinimo panaikinimo susitarimų, į kuriuos būtų įtraukta Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) nuostata dėl keitimosi informacija, išdėstyta 2004 m. birželio 1 d. OECD mokestinių reikalų komiteto patvirtinto Mokesčių konvencijos dėl pajamų ir turto pavyzdžio 26 straipsnyje.

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO PAVADINIMAS

Europos bendrijos bei jos valstybių narių ir Lichtenšteino Kunigaikštystės susitarimas bendradarbiauti kovojant su sukčiavimu ir kita jų finansiniams interesams kenkiančia finansine veikla.

2. VALDYMO IR BIUDŽETO SUDARYMO PAGAL VEIKLOS RŪŠIS SISTEMA

Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) ir susijusi (-ios) veiklos rūšis (-ys):

24 antraštinė dalis. Kova su sukčiavimu ir

14 antraštinė dalis. Mokesčiai ir muitų sąjunga

3. BIUDŽETO EILUTĖS

3.1. Biudžeto eilutės (veiklos eilutės ir atitinkamos techninės bei administracinės pagalbos eilutės (buvusios BA eilutės)) su pavadinimais:

3.2. Priemonės ir jos finansinio poveikio trukmė:

Nuo tada, kai jį ratifikuos Europos bendrija, visos valstybės narės ir Lichtenšteino Kunigaikštystė.

3.3. Biudžeto ypatybės:

Netaikoma.

4. IŠTEKLIŲ SUVESTINĖ

4.1. Finansiniai ištekliai

4.1.1. Įsipareigojimų asignavimų (ĮA) ir mokėjimų asignavimų (MA) suvestinė

Netaikoma.

4.1.2. Suderinamumas su finansiniu programavimu:

☑ Pasiūlymas atitinka esamą finansinį programavimą.

☐ Atsižvelgiant į pasiūlymą, reikės pakeisti atitinkamų finansinės perspektyvos išlaidų kategorijų programas.

☐ Įgyvendinant pasiūlymą, gali tekti taikyti Tarpinstitucinio susitarimo nuostatas (t. y. taikyti lankstumo priemonę arba patikslinti finansinę perspektyvą).

4.1.3. Finansinis poveikis įplaukoms:

☑ Pasiūlymas neturi finansinio poveikio įplaukoms.

☐ Pasiūlymas įplaukoms turi tokį finansinį poveikį:

4.2. Žmogiškųjų išteklių visos darbo dienos ekvivalentas (įskaitant pareigūnus, laikinuosius ir išorės darbuotojus) – išsami informacija pateikta 8.2.1 punkte.

Metų poreikiai	n metai	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ir vėliau
Iš viso žmogiškųjų išteklių	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1

5. YPATYBĖS IR TIKSLAI

5.1. Trumpalaikiai ir ilgalaikiai poreikiai.

Nėra trumpalaikių arba ilgalaikių poreikių.

5.2. Papildoma nauda, sukurta dalyvaujant Bendrijai, pasiūlymo suderinamumas su kitomis finansinėmis priemonėmis ir galima sinergija.

Papildomą naudą Bendrija duoda, numatydama veiksmingesnį administracinio ir teisminio bendradarbiavimo su Lichtenšteinu kovojant su Bendrijos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu, įskaitant vengimą mokėti PVM, akcizus ir atitinkamų pajamų plovimą, teisinį pagrindą.

5.3. Pasiūlymo tikslai, numatomi rezultatai ir susiję rodikliai atsižvelgiant į valdymo pagal veiklos rūšis sistemą.

Iš esmės numatoma, kad glaudžiau bendradarbiaujant su Lichtenšteinu, sumažės potenciali grėsmė Europos Bendrijų biudžeto ištekliams ir išlaidoms.

Komisijos dalyvavimas 38 straipsniu įsteigto jungtinio komiteto veikloje sudaro sąlygas sklandžiam Susitarimo praktiniam taikymui.

5.4. Įgyvendinimo metodai (orientaciniai).

☑ ***Centralizuotas valdymas:***

- ☑ Tiesioginis, vykdomas Komisijos
- ☐ Netiesioginis, perduodama:
  - ☐ vykdomosioms agentūroms
  - ☐ Bendrijų įkurtoms įstaigoms, nurodytoms Finansinio reglamento 185 str.
  - ☐ nacionalinei (-ėms) viešojo sektoriaus įstaigai (-oms) ar įstaigai (-oms), teikiančiai (-čioms) viešąsias paslaugas

☐ ***Pasidalijamasis arba decentralizuotas valdymas:***

- ☐ kartu su valstybėmis narėmis
- ☐ kartu su trečiosiomis šalimis

☐ ***Jungtinis valdymas kartu su tarptautinėmis organizacijomis (nurodyti)***

Pastabos: didžiausią poveikį EB biudžetui daro išaugusios administracinės Komisijos dalyvavimo Susitarimo 38 straipsniu įsteigto jungtinio komiteto veikloje išlaidos.

6. STEBĖJIMAS IR VERTINIMAS

6.1. Stebėjimo sistema.

Stebėjimą pakankamai užtikrina mechanizmai, susiję su administracinėmis personalo dalyvavimo metiniame Susitarimo 38 straipsniu įsteigto jungtinio komiteto posėdyje ir komandiruočių išlaidomis.

6.2. Vertinimas:

6.2.1. Ex-ante vertinimas.

Išlaidos apsiribos komandiruočių sąnaudomis.

6.2.2. Priemonės, kurių buvo imtasi atlikus tarpinį arba ex-post vertinimą (panašios ankstesnės veiklos patirtis).

Dėl išlaidų apribojimo komandiruočių sąnaudomis tarpinis arba *ex-post* vertinimas nenumatytas.

6.2.3. Būsimų vertinimų sąlygos ir dažnumas.

Žr. 6.2.2 punktą.

7. KOVOS SU SUKČIAVIMU PRIEMONĖS

Susitarimas yra kovos su sukčiavimu priemonė.

8. IŠSAMI INFORMACIJA APIE IŠTEKLIUS

8.1. Pasiūlymo tikslai, vertinant pagal finansines išlaidas

Netaikoma.

8.2. Administracinės išlaidos

8.2.1. Žmogiškųjų išteklių skaičius ir rūšis

Pareigų rūšis		Darbuotojai, skiriami priemonei įgyvendinti iš esamų ir (arba) papildomų išteklių (**darbo vietų arba visos darbo dienos ekvivalentų skaičius**)					
		n metai	n+1 metai	n+2 metai	n+3 metai	n+4 metai	n+5 metai
Pareigūnai arba laikinieji darbuotojai (XX 01 01)	A*/AD	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
	B*, C*/AST						
Darbuotojai, finansuojami pagal XX 01 02 str.							

Kiti darbuotojai, finansuojami pagal XX 01 04/05 str.						
IŠ VISO	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1

8.2.2. Užduočių, susijusių su priemone, aprašymas.

Susitarimo 38 straipsnyje numatyto jungtinio komiteto metinis posėdis ir prireikus kiti posėdžiai.

8.2.3. Žmogiškųjų išteklių (numatytų teisės aktais) šaltiniai.

☑ Šiuo metu programos valdymui skirtų darbo vietų, kurias reikia pakeisti arba pratęsti.

☐ Darbo vietų, pagal MPS (metinę politikos strategiją)/PBP (preliminarų biudžeto projektą) iš anksto skirtų n-tiesiems metams.

☐ Darbo vietų, kurių bus prašoma kitos MPS/PBP procedūros metu.

☐ Darbo vietų, kurios bus perskirstytos naudojant valdymo tarnybos išteklius (vidinis perskirstymas).

☐ Darbo vietų, reikalingų n-tiesiems metams, tačiau nenumatytų tų metų MPS/PBP.

8.2.4. Kitos administracinės išlaidos, įskaičiuotos į orientacinę sumą (XX 01 04/05 – administracinės valdymo išlaidos)

Mln. eurų (tūkstantųjų tikslumu)

Biudžeto eilutė (numeris ir pavadinimas)	n metai	n+1 metai	n+2 metai	n+3 metai	n+4 metai	n+5 metai ir vėliau	IŠ VISO
1. Techninė ir administracinė pagalba (įskaitant susijusias išlaidas darbuotojams)							
Vykdomosios agentūros							
Kita techninė ir administracinė pagalba							
- *intra muros*							
- *extra muros*							
Iš viso techninei ir administracinei pagalbai							

8.2.5. Finansinės išlaidos žmogiškiesiems ištekliams ir susijusios išlaidos, <u>neįskaičiuotos</u> į orientacinę sumą

Mln. eurų (tūkstantųjų tikslumu)

Žmogiškųjų išteklių rūšis	n metai	n+1 metai	n+2 metai	n+3 metai	n+4 metai	n+5 metai ir vėliau
Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai (XX 01 01)	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1
Darbuotojai, finansuojami pagal XX 01 02 str. (pagalbiniai darbuotojai, deleguotieji nacionaliniai ekspertai, pagal sutartis dirbantys darbuotojai ir kt.) (nurodyti biudžeto eilutę)						
Iš viso žmogiškųjų išteklių ir susijusių išlaidų (NEĮSKAIČIUOTŲ į orientacinę sumą)	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011

Apskaičiuota – ***Pareigūnai ir laikinieji tarnautojai***

Netaikoma. 117 000 x 0,1 darbuot.

Apskaičiuota – ***Darbuotojai, finansuojami pagal XX 01 02 str.***

Netaikoma.

8.2.6. Kitos administracinės išlaidos, <u>neįskaičiuotos</u> į orientacinę sumą

Mln. eurų (tūkstantųjų tikslumu)

	n metai	n+1 metai	n+2 metai	n+3 metai	n+4 metai	n+5 metai ir vėliau	IŠ VISO
XX 01 02 11 01 – Komandiruotės	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,120
XX 01 02 11 02 – Posėdžiai ir konferencijos							
XX 01 02 11 03 – Komitetai 24.010600.010211 – Komitetai	0,005	0,005	0,005	0,005	0,005	0,005	0,030
XX 01 02 11 04 – Tyrimai ir konsultacijos							
XX 01 02 11 05 – Informacinės sistemos							
2. Iš viso kitų valdymo išlaidų (24.010600.0201) **Bendros operacijos ir jungtinės tyrimų grupės**	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,120
3. Kitos administravimui priskiriamos išlaidos (patikslinti, nurodant biudžeto eilutę)							
Iš viso administracinių išlaidų, nepriskiriamų žmogiškiesiems ištekliams ir susijusioms išlaidoms (NEĮSKAIČIUOTŲ į orientacinę sumą)	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,270

Apskaičiuota – ***Kitos administracinės išlaidos, <u>neįskaičiuotos</u> į orientacinę sumą***

Komitetai: 1 metinis posėdis, kuriame dalyvauja 3 OLAF ir 3 kitų GD atstovai.

2 bendros operacijos per metus.